

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
W miejscu	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgry:				
z jednorazową przesyłką poczt.	35	16	8	2 kor. 70 h.
z dwurazową	38	19	9 kor. 50 h.	3 „ 30 „
W Państwie Niemieckim	34	18	9 koron	3 „
W innych państwach	48	24	12 „	4 „

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.

Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484

W Łwowie sprzedawają numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników A. Olszawskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Płohna, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: administracja „Nowej Reformy“. — Główna trafikta w Bynku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Stawowska 2. — Handel St. Karłowski, Sukienice. — Handel Kretschmera, ul. Szewska. — Handel J. Kiera, ul. Karmelicka 18.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: W Łwowie Biura dzienników: Ludwik Płohn, ul. Karola Ludwika 11, S. Sokółowski, Pałac Hausmana 9. — W Przemyślu Hessele. — W Jarosławiu A. Amster. — W Wiedniu: Hermann Goldschmidt (sprzedaż pojedynczych numerów), I. Wollseile 6. — M. Dukas Nacht, Hasenstaal & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — A. Oppel. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollseile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — Nadesłane po 60 h od wiersza za każdy raz. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h, następny po 10 h od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy“ (prospekty, cyrkularse, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 3 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Przygotowania katów.

Wedle informacji, których źródłem był polski „Dziennik Berliński“ — miał cesarz Wilhelm dać swoje zezwolenie na wniesienie, w Sejmie pruskim, projektu rządowego o przymusowym wywłaszczeniu ludności polskiej „na wschodnich kresach“ z własności rolnej. Ks. Hatzfeld, ener. naczelny prezes Śląska, miał rozwinąć skrupuły cesarza Wilhelma w tej kwestii. Obecnie otrzymuje liberalna „Frankfurter Ztg“ następującą informację z Berlina o stanie tej sprawy:

„W czasie ubiegłej sesji Sejmu pruskiego nożono się z zamiarem przedłożenia nowej ustawy dla kresów wschodnich. Ustawa ta miała umożliwić dalszą czynność komisji kolonizacyjnej w dzielnicach polskich, a przedewszystkiem miała komisji kolonizacyjnej dać prawo wywłaszczenia na swoją korzyść posiadłości polskich, których w drodze dobrowolnej sprzedaży — a tych już prawie niema — komisja nabyć nie może. Słychać, że projekt taki przedłożono poufnie kilku przywódcom rozmaitych stronnictw tak Izby posłów jak i Izby panów i okazało się, że pomijając już wolnościowych, którzy na krok taki aniby się nie zgodzili, ani zgodzić mogli, inni także poważni politycy, stojący w bliskich stosunkach z rządem, a przedewszystkiem wielu członków Izby panów, przeciwko myśli wywłaszczenia tak poważne, zasadnicze argumenta przytoczyli, że z tego powodu, jak również ze względu na ogólne położenie polityczne, zaniechano myśli wniesienia tego projektu.

„Wielce niepokoi nie tylko polityków lewicy, że powzięta myśl wywłaszczenia nie została, jak się zdaje, zaniechana, ale że projekt taki na przyszłej sesji sejmowej wniesiony zostanie. O ile wiemy, niepokój ten dzieli wielu wybitnych mężów stanu. Nie wiemy, jak obecnie sprawa ta stoi i czy jest prawda, co donosiło jedno z tutejszych pism polskich, że cesarz dał już swe przyzwolenie na wniesienie projektu. Miałoby to być wielką porażką.

polskiego, jakoby były naczelny prezes Śląska, ks. Hatzfeld na Trachenbergu, miał być tym, który ostatnie skrupuły cesarza odwołując się do owego projektu, miał rozprószyć. Wiadomość ta jest w każdym razie fałszywą i dowodzi tylko zupełnej nieznajomości zapatrywania byłego naczelnego prezesa Śląska na politykę antypolską.

„Frankfurter Ztg“, mająca zazwyczaj dobre informacje, ostabia jedynie wiadomości, podana przez „Dziennik Berliński“, ale nie tak bynajmniej obaw, że projekt o przymusowym wywłaszczeniu Polaków z ojczyśczonego zagonia, wejść może na porządek dzienny Sejmu pruskiego jeśli nie w sesji jesiennej, to w jednej z następnych.

Rząd pruski, wedle informacji „Frankfurter Ztg“, nie ma jeszcze, dla projektu o wywłaszczeniu, zapewnionej w Sejmie większości, i stara się ją uzyskać przez wytworzenie stosownego dla swego pomysłu nastroju. Jest to taktyka, wyrobiona od czasów Bismarcka. Najpierw urabia się opinię publiczną za pośrednictwem prasy gadzinowej, obecnie zaś wciąż się jeszcze do akcyi związek hakatystów. Oba te czynniki oddają rządowi olbrzymie przyszłe przy stosowaniu eksterminacyjnych środków wobec ludności polskiej.

Bezprawie i gwałt, przerażające swoim egoizmem, których rząd pruski dopuścić się zamierza na ludność polskiej, przybierają kształty pospolitego szubrawstwa przez to właśnie, że bezprawiu i gwałtom nadaje się wszelkie pozory konstytucyjnej legalności. Opinia publiczna w Niemczech nie liczy się z tem, że

w ten sposób zasada legalności i konstytucyjności pada ofiarą szalbierstwa rządowego. — Wprawdzie liberalne partie przybierają dzisiaj opowiadania postawę wobec projektu rządowego, lecz doświadczenie uczy, że opozycja ich niekiedy zazwyczaj w miarę tego, jak rząd konsoliduje większość dla swoich projektów. Dlatego nie należy unosić się złudzeniami, a raczej przygotować się musimy na cios, który wymierzyć w nas gotów rząd pruski w bliższej, lub dalszej przyszłości.

Do tego zamachu na bezbronną ludność polską odbywają się przygotowania katów, godne średowiecznych czasów, ani na jotę od nich nie lepsze, a raczej potworniejsze z powodu wyrafinowanego, chłodnego okrucieństwa, z jakim zostają obmyślane,

Pogrzeb, ale czy?

Jeden z korespondentów naszych pisze nam ze Lwowa:

Powiadają, że tak zw. „mimowolne dowcipy“ są najlepsze. Jeżeli to prawda, to jeden z „najlepszych dowcipów“ udał się w ostatnim numerze moskalofilskiego „Halyczanina“ p. Werguna o wi, należącemu do „ogrodników“ moskalofilstwa wśród Rusinów galicyjskich.

Napisal mimowolnie artykuł wstępny, zaczynający się od słów: „Wczoraj byliśmy obecni na uroczystym pogrzebie trupa, który skończył już dawno, który jednakże w postaci straszego, potwornego upióra często straszyl nas w ostatnich czasach w burzliwych dniach“ i po tej pompatycznej przygrzywe dając nekrolog — przepaszam: sylwetkę — dra Dudykiewicza, moralnego i duchowego przywódcy moskalofilstwa w Galicji.

„Mimowolność“ dowcipu dra Werguna polega na tem, że, jak wskazuje tytuł jego artykułu: „Pogrzeb ruteniejszczy“, uważał za tego „trupa“ nie dra Dudykiewicza i jego idee polityczne, ale stronnictwo tak zw. „Ukraińców“ i że jako śmiertelny cios, zadany temu stronnictwu, przedstawia odbyty w poniedziałek we Lwowie zjazd mężów zaufania partii moskalofilskiej. — Przyjawszy bowiem za podstawę rozumowania nawet to, co o zjeździe owym podaje sprawozdanie „Halyczanina“, moskalofili nie mają czego triumfować: jeżeli bowiem cios śmiertelny ktoś otrzymał, to oni właśnie, i kto wie, czy partya ich z pod ciosu się podniesie.

Co prawda, jak zapewnia „Halyczanin“, uchwalono pewnego rodzaju pół wotum nieufności trzem moskalofilskim posłom do Rady państwa: ks. Dawydiakowi, drowi Korolowi i radcy Kuryłowiczowi, którzy pozostają z Ukraińcami we wspólnym „Klubie ruskim“, wezwawszy ich, aby z klubu wystąpili i połączyli się z pozostającymi poza jego obrębem posłami dr Hilbrowickim i dr Markowem. Ale godzi się zapytać: co dalej? Albo bowiem postawie wymienieni w „Klubie ruskim“ pozostaną i z partji moskalofilskiej oderwą więcej, niż jej połowę, albo cofną się wobec noża, przyłożonego do gardła i do nowego „ruskiego“ klubu wniosła żywy zniechęcenia i rozkładu.

To powiada prosta logika; fakta, jak się zdaje, powiedziałaby więcej, gdyby można mieć pod ręką dokładne, obiektywne sprawozdanie ze zjazdu. Wśród Rusinów bowiem, jednego jak drugiego stronnictwa, przyjęły się prawdziwie maońskie manery obradowania; ich zjazdy stają się tajemni konwentykami, na które nie dopuszcza się nikt z dziennikarzy polskich, ale też przeciwnego ruskiego stronnictwa, sami zaś inicjatorowie w swoich organach podają z nich tylko najogólniejsze rysy i ostateczne rezolucje.

A jednak nawet ze sprawozdania „Halyczanina“ wynika, że obrady zjazdu poniedziałko-

wego dalekie były od tej jednomyślności, która jest siłą partji. Nawet z tego sprawozdania wynika, że starzy się jeszcze dwa prądy: jeden, reprezentowany przez żywo galicyjskie i starsze, które stanęły po stronie „niesfornych“ trzech posłów, drugi, do którego należała młodzież, i to bukowina, która krzykiem, a nawet gwałtem fizycznym, ostatecznie steroryzowała zgromadzenie.

„Była chwila — pisze mianowicie „Halyczanin“ — kiedy bukowinscy studenci chcieli się rzucić z pałkami na jednego z posłów, (Korol, prz. red.) i zaczęli rzucać jajami“.

Jak widzimy, są to manery, stanowiące zupełnie „pendent“ do manier młodzieży ukraińskiej, która podczas akcyi wyborczej, napadłszy na jednym ze zgromadzeń dra Dudykiewicza, jego samego obaliła na ziemię i zapchała mu usta kałem ludzkim. Jedno więc i drugie stronnictwo ruskie pracuje w bardzo oryginalny sposób nad wytworzeniem „własnej i odrębnej kultury ruskiej“.

Zwolenicy takiej skrajnej taktyki gotują się, w łonie partji moskalofilskiej, do stanowczego ujęcia jej steru, jak bowiem wynika z zestawienia „Halyczanina“ ze zjazdu, z wspomnianym już artykułem p. Werguna, podczas dyskusji nad przyszłymi wyborami sejmowymi podniesiono, że wobec nowych prądów trzeba będzie oddać kierownictwo partji w bardziej świeże ręce, bo instynkt życiowy domaga się odnowienia „in membris et in capite“.

I jakimże to sposobem stronnictwo, które samo przyznaje, że musi się przekształcić „od stóp do głów“, może mówić o „pogrzebie“ stronnictwa przeciwnego?

W sprawie wyborów sejmowych na zjeździe żadnych pozytywnych uchwał nie powzięto, jeżeli mamy wierzyć „Halyczaninowi“, nie z powodu rozbieżności sądów wśród zebranych, ale dlatego, że „jedni z członków byli już zmęczeni, a inni spieszyli się na kolej! Natomiast — jak już wiadomo — zjazd uchwałił wysłać z powodu odebrania głosu dr Markowowi w parlamencie wiedeńskim za to, że przemawiał po rosyjsku, telegram protestujący do prezydium Izby poselskiej, telegram z prośbą „o państwo“ opiekę nad ustawowo zagwarantowanymi prawami „ruskiego“ narodu i jego języka w Austrii“ do prezydenta ministrów bar. Becka, telegram do czeskiego posła Kłofacza i do prasy czeskiej na ręce „Narodnich Listów“ z podziękowaniem za wzięcie w obronę posła Markowa, wreszcie — „excusez du peu“ — memoriał „o konferencji pokojowej w Hadzie“.

Zdarza się to czasem, że w przedśmiertnej gorączce ludzie dostają obłędu wielkości.

Ostatecznie więc sądzimy, że jeżeli kto kogo, to Ukraińcy pogrzebą Moskalofili, ale czy sami potrafią stworzyć coś pozytywnego? Sądzimy, że czytelnik ruskich gazet sam potrafi odpowiedzieć na to pytanie, choćby po przejrzeniu ostatniego numeru „Dila“. „Mowa posła Oleśnickiego“, „Mowa posła ks. Dawydiaka“, „Interpelacja posła Dniestrzańskiego“, jedna i druga, a potem w drobnych wiadomościach garść równych tamtych wymyślań na Polaków, składają się na wiejącą taką nudą, pustką i takim mianictwem politycznym całość, że niepodobna przypuścić, aby inteligentny Rusin w Galicji mógł się obejść bez czytania polskich dzienników! Tak samo Rusini, mimo wszelkich wymysłów, nie potrafią się obejść bez naszej polskiej kultury.

Rzekoma walka przeciw indeksowi.

Przed kilkunastu dniami, jak to naówczas donosił, dziennik watykański „Correspondenza Romana“ ogłosił sensacyjne rewelacje,

jakoby w Niemczech zawiązał się na wzór maońskich tajny związek katolików, obejmujący również Austrię, a to celem zreformowania katolicyzmu, a zwłaszcza celem usunięcia tak zwanego „indexu librorum prohibitorum“, to jest spisu dzieł, zakazanych przez kościół. Przypadek żrządził, że na „indexem“ czuwa z urzędu kardynał ks. Steinhilber, z niemieckiego zakonu Jezuitów, tudzież ks. Esser, niemiecki Dominikanin. Wspomniany dziennik rzymski doniósł zarazem, że papieżowi ma być wręczona petycja, podpisana przez tysiące katolików niemieckich, a żądająca zniesienia „indexu“.

Rewelacja ta wywołała naturalnie ogromne zajęcie nie tylko w świecie katolickim, ale także wśród protestantów, zwłaszcza w Niemczech, a z Watykanu zaczęły nadchodzić rozmaite wiadomości o stanowisku, jakie wobec ruchu tego ma zająć papież. Otóż co do tej drugiej sprawy nie ma dotąd żadnego urzędowego komunikatu, co jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, papież bowiem dopiero po otrzymaniu należytych informacji może wypowiedzieć swój sąd o wymienionym związku i wywołanym przez niego ruchu. Jak wypadną te informacje, nie możemy przesądzać, ale na podstawie niemieckich źródeł, i to z kół katolickich, już teraz można stwierdzić, że rewelacja rzymskiego dziennika była jaskrawo przesadzona. Albo „Correspondenza Romana“ uległa mistyfikacji, albo świadomie przesadziła dla celów zakulisowych.

Otóż wspomniany ruch w niemieckim obozie katolickim rozpoczął się w czasie Zielonych świąt ubiegłego roku. Były to kroki przygotowawcze i dopiero w styczniu b. r. zawiązał się w Monasterze w Westfalii ścisły komitet dla prowadzenia dalszej akcyi, do którego należeli wybitni katolicy, a mianowicie: landrat i poseł do Sejmu pruskiego Schmiedding, radca sprawiedliwości Heilraeth, prof. dr Plassmann, prof. uniwersytetu dr Schwing, asesor dr Hompel. Komitet ten jako cel akcyi określił dwa punkty: wręczenie papieżowi petycji w sprawie „indexu“, tudzież przesłanie odpisów petycji episkopatowi niemieckiemu i angielskiemu; następnie utworzenie organizacji „celem stałego wykorzystania dzieła, dokonane go przez ową petycję“.

Prośba do papieża została zredagowana i oddana do druku, a na tresę jej zgodził się znakomity teolog, profesor dr Schell w Würzburgu, tudzież hr. Hertling, znany poseł centrowy. Następnie komitet ścisły drogą kooptacyi przemienił się w tak zwaną „główną centralę“ ruchu. Należą do niej: dr Fassbender, profesor Akademii rolniczej w Charlottenburgu, poseł do Sejmu pruskiego i parlamentu niemieckiego; hr. Hertling, profesor uniwersytetu w Monachium, poseł do Sejmu bawarskiego i parlamentu niemieckiego; dr Max Kötter, tajny radca pocztowy, członek Sejmu pruskiego; dr Wilhelm Linz, dyrektor trybunału administracyjnego w Wiesbaden, poseł sejmowy; dr Meister, profesor uniwersytetu w Monasterze; Karol Muth, redaktor klerikalnego pisma „Hochland“ w Solli koło Monachium; hr. Prasek, maj. właściciel dóbr na Śląsku; Franciszek Reinhard w Melle, poseł do Sejmu pruskiego; dr Schwing, adwokat w Hamm; W. Pournau, radca sądowy w Magdeburgu; Wellstein, starszy radca sądowy i poseł do parlamentu.

Wszystkie te nazwiska są znane w obozie katolickim niemieckim. Osobistości, należące do „centrali“ są bądź członkami stronnictwa centrum, bądź mają niepodzielną markę katolickiej prawowierności, co z góry wyklucza wszelką nieojalność wobec Watykanu. Zresztą odzwia „centrali“ wyraźnie zaznacza, że chce pracować „dla powagi kościoła i w miłości dla kościoła, ale owej miłości, która ma otwarty wzrok

na warunki czasu“. W ten niezbyt śmiały sposób podnosi odczuwaną konieczność reform w łonie kościoła katolickiego, zarzecz atoli z całym naciskiem stwierdza, że niema nic wspólnego z tak zwanym „katolicyzmem reformowanym“, ani też z „katolicyzmem liberalnym“, ani wreszcie z „neochryścjanizmem“ i pokrewnymi ruchami. — Dalej oświadcza odczuwa, że w sprawie „indexu“, członkowie mającej się zawiązać „Ligi“, poddadzą się bezwarunkowo orzeczeniu Watykanu, wreszcie członków „Ligi“, która powstanie, wyzywa do ścisłej dyskretyi co do nazwisk zapisanych i mających się dopiero zapisać członków. Tejmennie też uznana „centrala“ na razie jako konieczną, chcąc zapobiedz przedczesnym rewelacjom (co się nie powiodło) i wystąpić z gotowym planem działania.

Liga ma objąć kraje, mówiące językiem angielskim i niemieckim. przedewszystkiem dla załatwienia sprawy „indexu“. Czy prośba do papieża miała wyrazić dążenie do zniesienia „indexu“, czy to tylko do zreformowania go, nie wiadomo. Prośba ta — wedle odczuwy — ma na celu utworzenie „świeckiego apostołstwa“ na polu wyższego wykształcenia. Odczuwa, podając zarys organizacji Ligi, podnosi między innymi, że świeccy duchowni i zakonnicy nie mogą do niej należeć. Petycję do papieża miała wręczyć ma osobna deputacja po uzyskaniu posłuchania za pośrednictwem ambasadora austriackiego i bawarskiego w Watykanie.

Rzecz cała, jak widzimy, przedewszystkiem wyszła na jaw dzięki rewelacjom pisma „Correspondenza Romana“, ale nie jest wcale skierowaną przeciwko Watykanowi, o czem świadczy nazwiska osób, kierujących tym ruchem i przytoczone ustępy odczuwy. Jeżeli papież przeciwko temu ruchowi wystąpi, to wymienione osobistości poddadzą się jego wyrokowi. Stanie się to, co już nieraz zaszło w podobnych wypadkach dawniej, że „laudabiliter se subiecerunt“ — poddali się chwalębnie.

Korespondencya „Nowej Reformy“.

Wiedeń, 17 lipca.

(Sprytne dr. Lueger. — Wrzucenie jego wniosku. — Inne projekty. — Krytyka przeciwników. — Kolo polskie wobec sytuacji politycznej. — Fronta przeciw ministrom czeskim.)

Dr Lueger, mimo ciężkiej, trapiącej go choroby, posiada jeszcze dużo siły agitacyjnej i nie nie stracił ze swej podziwiania godnej zręczności taktycznej. Jeden z uczestników „konferencji przewodniczących klubów“ opowiedział mi raz, że widok trzech „lisów parlamentarnych“, dra Luegera, Abrahamowicza i dra Adlera — przy jednym stole sprawa mu zawsze szczególną satysfakcję. Trzeba — powiada — widzieć, jak każdy z nich usiłuje „wziąć“ drugiego, aby zrozumieć, ile sprytu i doświadczenia ci ludzie mają, którzy często ze sobą walczą o przewodnictwo w parlamencie. Klasyczny dowód niepospolitego sprytu politycznego dał wczoraj dr Lueger przez zgłoszenie wniosku, aby państwo dla uczczenia 60-letniego jubileuszu rządów cesarza przeznaczyło 100 milionów koron, jako fundusz zakładowy dla powszechnego ubezpieczenia na starość. Wysokość sumy i cel popularny podzielały magnetycznie na słuchaczy, którzy mimo woli składali ręce do oklasków. Dr Lueger miał znowu, jak „w swoich najświetniejszych czasach, całą Izbę za sobą, a gdyby natychmiastowe zarządzanie głosowania było możliwym, Izba jednogłośnie byłaby uchwaliła fundację 100-milionową.

Dziś dopiero nieśmiało krytyka zabiera głos, zaczynając roztrząsać szczegóły wniosku. Poja-

Ludwik Stasiak.

Skamieniałe miasto.

Ciąg dalszy.

— Jaśko!!
Nie usłyszał Jaśko, ale ujrzał starca.
— A co wy panie?
— Chodź.
— Nie mogę odejść.
— Musisz.
— Dzwon...
— O dzwon się rozechodzi, mówi Zwiastka. — O dzwon! Woda cie do mnie dzwon...
Przybieżał Paprek do bionie okna. Myśli, że starzec ma zmyśli pomieszanie, o dzwonie mówi.
— Czego chcesz panie magistrze?
— Na mgnienie oka wstąpił.
Znawu ten starzec ma gorączkę, trzeba go na barłóg położyć... Niewolnie wstąpił do izby Paprek. Dobył Zwiastka z pod posłania klucze:
— Otwórz ten sąsiek. Oto klucze do dwóch zamków.
Wypełnił rozkaz Paprek, wieko żelazem kowane podniósł do góry. Aż krzyknął:
— Moc talarów!!
— Weź to! Weź!
— Dokąd?
— Pytasz się?! Do pieca! Podnieś skrzynię! Zaniesi!
Zdmusił się czeladnik, ale rozkaz wykonał. Pochylił się, Paprek, ogromny chłop, chce skrzynię zdźwignąć. Tchu nie stało...

— Czterech ludzi nie da rady tej skrzyni.
— Musisz dać radę. Patrz na polana...

W kącie chaty leżały okrągłe gałęzie brzożowe, wziął Paprek gładkie kije, pod sąsieki wsadził, sztućka ciężki sąsiek przez klepsko izby toczy. Wyszła skrzynia na pole, tam Płoczywłós krzyczy:

— Jaśko! Jaśko!
— Jestem.
— Co czynisz?!
— Sąsiek toczę.
Spojrzał roztgarnar na skrzynię, na moc talarów, spojrzał na Paprka i na Zwiastkę.
— Co to?
Rzekł Zwiastka:
— Wrzuc do pieca.
— Mienie twoje?
— Niechże gra. Niechże Bogu gra.
Skończył Płoczywłós do cechowego brata, płaczem wybuchnął...

Przywłóki się Zwiastka do łoża, w szum się wsłuchał. Gwar, bełkot. To metal wrę. Jeszcze jeden krzyk, chwila ciszy, potem szelest, potem szum, potem płacz, potem jęk. Co się to dzieje. Ta forma płacze, ta forma ryczy, ta forma kwili. Gliniana forma, w którą wręjące srebro płynie...

Po chwili wszedł Płoczywłós do izby, na łożu chorego usiadł. Gorąco mu, kitel skórzany z plec zdjął, pot z czoła ociera. Za magistrzem wszedł przemianek. Ostatni wtoczył się gruby Rozdymała. Ten ogniem płonie. Okropnie zmęczony człowiek, jak stał, tak na krzewo upadł.

— Paprek, bracie miły, przynieś mi garniec piwa.

Zdrowie się pokrępił, wesele w serca wstąpiło; krótką radość, bo Zwiastka strasznego zaduchu znowu dostał...

Była to chwila, w której serce z niepokojem zamierało, w której płucom ludzkim brakło tchu do zimnej formy. Płoczywłós się zbliżył, ostry młot w rękach trzyma, uderzyć się w wypaloną glinę boi. Bo jeśli Bóg nie podarzył, jeśli w cieleńci tej formy kłęska mieszka, a nie wielkie dzieło... Trzyma młot w ręku roztgarnar, uderzyć nie chce, pragnie przeżyć jeszcze jedną chwilę nadziei, rozkosznej nadziei, że tam wydarzony srebrny dzwon... Zaszepiał cicho niecierpliw paprek.

— Goreję, panie magistrze.
— Czekaj jeszcze, czekaj.
— Na co czekamy? Czy naczynia jakiego brak?

— Tchu mi brak.
Zdobył się Płoczywłós na postanowienie, uderzył we formę. Pękła pierwsza glina, prysła ceglana forma calizna. Jeszcze jedno uderzenie, bryła wypadła, czelusz, w czelusci...

— Świeci się...
Z drugiej strony roztgarnar formę burzy, znowu powłoka na dużej przestrzeni odbita, szczyry, jasny spiz widać, oderwał formę w tem miejscu, gdzie dolna obreż lwami i gryfami, kwiatami i ptaszętami ozdobiona była, gdzie była wywieszona Męka Pańska. Spojrzał na rzeźbę swą Płoczywłós, radość zabłysła w oczach...
— Rzeźbie podarzył Bóg.

— I dzieło.
— Tak sądzisz?
— Gdzie spojrzę, uczciwy, srebrny spiz.
— Zapiesz ryby przed niewodem.
— Boisz się magistrze panie?
— Polowa dzwonn jeszcze formą zakryta.
— Odbi!

Jeszcze tchu brak, jeszcze strachem serce bije. Bo Płoczywłós był jako człowiek, który pszenicę zasiał, przelicznicę urosła, przelicznicę zakwitła, bogato obrodziła. Tnio dorodny łąn żenieć, ze strachem na niebo się patrzył. Jeszcze w snopku nie twoje, jeszcze w kopie nie twoje, jeszcze w stodole nie twoje. Może deszcz, snopki złać, może pszenica w kopach zrosnąć, może w guma piorun uderzyć. Ze strachem roztgarnar resztę formy drugocę. Spadła reszta czelusnej cegły, z nią razem spadała ze serca wroga. Zasmiał się starzec, jak dziecko. Złoty ch stron na dzwon patrzył, dookoła go obrzedzi, dookoła dzwonu przemianka i Rozdymała wodzi. Niechże się oczy nasycą, niechże ludzie schwala. Po-dobało się braciom żniwó.

— Wielkie dzieło.
— Srebrny dzwon.
Znowu dwie niedziele ciężkiej pracy. Pilniki w robocie, podwórce roztgarnar gra muzyką pilników, które piszcza, kwicza i jęcza. A potem praca nad wnętrzem dzwonu, nad sercem i nasadą...

Nareszcie koniec. Pogłogostawili Bóg. Oto wiozą dzwon ku kościołowi. Zbliżyli się ludzie, patrzą się Niemcy. Obcy, zimni, źli ludzie. Jak świat światem tak zawsze było, że motłoch nie pyta się jakie dzieło, ale przedewszystkiem

czyje dzieło. Idzie trzoda baranów zawsze za uznanym baranem. A przez rynek wiezie dzwon człowiek przez motłoch nieuznany. Nieuznany, a więc nieufność, lekceważenie, złość, zawiść. Z góry są niemieccy roztgarnarze pewni, że będzie podie dzieło, osadzili z góry dzwon Płoczywłosa i jego samego.

— Fuszer!
— Spławacz!
— Polska robota!*)
Rozeszła się wieść, że nowy dzwon wieszają, tłum z godziny na godzinę rośnie, wśród szwaderst, wśród śmiechu, wśród przekleństw dzwon na rusztowanie pustelnicy wzniesli. Ojciec dzieł praca trwała, noc gwar uciszyła, nazaajutrz od rana kół kościoła motłoch niemiecki się gromadzi. Cisną się na schody wieży, gdzie wro ludzka praca, gdzie ogromnie boli ciężar niemierny do góry wznoszą. Wyciągnięto wreszcie dzwon na wierzch, w przyczółkach żelazem okutych wsporników na osiach zawieszono dzieło.

(C. d. n.)

*) W aktach wielu cechów czytamy wzmianki o niemieckiej robocie, cieszącej się większym popytem od roboty polskiej. Tesame jednak akta nie stwierdzają wcale, jakoby ta robota niemiecka była lepsza lub artystyczniejsza od miejscowej. Mówią dzisiejszym stylem import był modniejszą i modą pobijał konserwatywnych polskich rzemieślników. W aktach cechowych wielokrotnie czytamy o dzieł wykonanych przez Polaka „na sposób niemiecki“. Ustawa cechowa każe: Polacy, którzyby niemiecką robotę wazyli się robić, jużci nie do polskiego cechu należeć powinni.

wiają się też rozmaite inne projekty. Między innymi zrzucono teraz myśl przeznaczania tych 100 milionów koron wyłącznie na ubezpieczenie wód i sierot po robotnikach przemysłowych i rolniczych, podczas gdy powszechne ubezpieczenie na starość miałoby nastąpić w ramach projektu, przedłożonego w r. 1904 przez dra Körbera, podług którego państwo do każdej renty przyczynia się sumą 90 koron rocznie. Myśl stworzenia specjalnego funduszu dla wód i sierot po robotnikach nie jest zresztą nową, bo w Niemczech postanowiono już po zaprowadzeniu ostatnich wysokich cel ochronnych na zboże, niejako dla udobrychowania ludności, aż do r. 1910 odkładać co roku pewną kwotę z nadwyżek cłowych na powyższy cel. Dr Lueger zaś sądzi, że instytucja ubezpieczenia powszechnego stale walczyć będzie z trudnościami tak, jak niektóre kasy chorych, jeśli nie będzie miała z góry zapewnionego znacznego funduszu zakładowego.

Przeciwnicy Luegera zarzucają mimo to, że wniosek jego jest dyktanckim, agitacyjnym, pozbawionym praktycznej wartości i obliczonym tylko na efekt. „Neue Fr. Presse“ uzasadnia to następującą argumentacją: Przyjmując za podstawę, że rząd przyczynia się do każdej renty udziałem 90 koron rocznie, to w pierwszych czterech latach państwo wyda na ten cel nieco mniej, niż 4 miliony koron, czyli mniej więcej tyle, ile wynosiły odsetki ze sumy 100 milionów. Ze względu na to, że ilość rent płatnych z każdym rokiem się będzie zwiększała, to państwo w piątym roku już płacić będzie musiało więcej, niż 4 miliony. Suma świadczeń państwa wzrasta się w następnych latach tak szybko, że w 10 roku wynosić już będzie 20 milionów, w 20 roku 35 milionów, a w 60 roku 428 miliona i t. d., tak że ubezpieczeni straciliby tylko na tem, gdyby państwo uwolniło się ze swoich zobowiązań jednorazową kwotą 100 milionów.

Wobec tego jednakże, że dr Lueger trzyma szczególny swego projektu w tajemnicy, sądzimy, że sąd o jego wniosku jest jeszcze przedwczesny. W każdym razie, sprawa ta nie będzie już z porządku dziennego, a dyskusja publiczna może tylko wyjść na jej korzyść.

Koło polskie radiło przez dwa dni... po ufnie nad położeniem politycznym. O ile słychać, Koło nie zamierza wystąpić ze swej dotychczasowej rezerwy i czeka na ukształtowanie się stosunków w innych stronnictwach. Natomiast, jak głosz, przysięgają się ewolucje w obozie czeskim. Wspólny klub czeski stał się dla radykałów i agrarysów niewygodnym, szczególnie ostatni z nich grożą jeszcze odrzuceniem przewidywanego budżetowego. W klubie młodoczeskim zaś dr Stranysky frondeje nieustannie przeciw ministrom czeskim i Kramarzowi i znajduje poparcie u kilku Młodoczechów, kleryków czeskich i oczywiście agrarysów, którym głównie chodzi o zdobycie portfeli ministerstwa rolnictwa. W takich warunkach utrzymanie wspólnego klubu czeskiego staje się wątpliwym, a zmiana ministrów czeskich do jesieni jest prawdopodobną.

Sz.

dla niejakiego Jakóba Baczkawicza, a dokument ten, widocznie zostawiony nieopatrznie przez wiatrowca w miejscu czynu, naprowadził policyję krakowską do odkrycia uczestników kradzieży. Są to mianowicie: Jakób Baczkawicz i Kuźmiński, obaj znani niebezpieczni złodzieje, niedłukrotnie już karani więzieniem za kradzież. Na Grzegorzach przy ulicy Woźniakowskiego L. 77 mieszkali rodzice Baczkawicza, u których przeprowadzono rewizję, a gdzie znaleziono znaczniejszą kwotę pieniędzy. Rodziców Baczkawicza aresztowano, sumi jednak główni sprawcy włamań, Jakób Baczkawicz i Kuźmiński zbiegli i dotąd schwytni nie zostali. Podług rysopisu, podanego przez policyję, są to młodzi mężczyźni, przystojni, silnie zbudowani, a powierzchownością swoją przez swą elegancką garderobę, zegarki i pierścienie, nie zdradzający swego, groźnego dla społeczeństwa, zawodu złodziejskiego.

Z kroniki wypadków. Dział o godz. 11 przed południem przy ulicy Wenecja uległ chwilowemu atakowi szaleństwa młody mężczyzna p. B. Chory skończył z drugiego piętra na balkon piętra pierwszego, a stąd na ziemię szczęśliwie bez odniesienia żadnego szwanku. Następnie począł biegać po ogrodzie i rzucił się do wezbranej silnie Rudawy, którą w bród przebył. Po drugiej stronie rzeki wypadł do gmachu „Sokoła“, gdzie wreszcie udało się go ubezpiecznić i uspokoić. Atak powstał zdaje się na tle silnego rozdrażnienia nerwowego.

Z podgórskiej kroniki policyjnej. Niepokojące wieści obiegają niedawno miasto Podgórze. Opowiadano, że z zaka kordonu wtargnęła do nas, chroniąca się przed pościgiem tamtejszych władz, gromada bandytów i za pole swych operacji obrabiała miasto Podgórze. Podstawą tych pogłosek był zamach rabunkowy na urzędnika p. O., d. 7 bm. wieczór na ul. Salinarnej. Nap. O., wracającego do domu, miało napasać dwóch bandytów, którzy wywładzili go w szczerze pola za miasto, tam mieli go obrabować. Wydarli mu on złoty zegarek z łańcuszkiem z kieszien, papierosnicę i zdarli pierścienie z palców siłą, raniąc je. Następnie, co najcięższe, odrzucili p. O. tak, iż stracił przytomność i gdy się obudził, był już jasny dzień, a złoczytzy zniknęli bez śladu.

Dnia 13 b. m. przybył do zegarmistrza Bertrama przy ul. Mostowej jakiś chłopak i ofiarował mu na sprzedaż złoty zegarek za cenę 4 kor. — To wnieście podejrzenie zegarmistrza, zawezwał przeto policyjanta i policyjnych aresztował. Chłopaka zaprowadzono do biur ekspozytury policyjnej w Podgórzu i podjęto dochodzenia. W śledztwie wyszło na jaw, iż chłopak nazywa się Jan Kubasiak, liczy 17 lat, i że rzeczywiście brał udział w rabunku na p. O. Przebieg jednak całej sprawy przedstawia się w opowiadaniu Kubasiaka nieco odmiennie i mniej fantastycznie, niż po zeznania poszkodowanego. Mianowicie chłopak zeznał, że z towarzyszem swym, Władysławem Czernikiem, dotąd niewydanym, szli za p. O., który szedł ul. Wielką aż za wiadukt kolejowy, tam zaś, położył się na nasypie kolejowym i usnął. Wtedy dopiero obwinieni zabrali się do rewizji jego kieszeni. Była to więc zwykła kradzież, a nie rabunek, a nado obaj obwinieni są zwykłymi sobie ulicznikami Podgórza, a nie zagranicznymi bandytami.

Z kraju.

Tarnów, 17 lipca. (Subwencye dla internatów tarnowskich. Nieszczęśliwy wypadek. W sprawie pomnika dla ś. p. Bronisława Trzaskowskiego. Z kroniki policyjnej).

W budżecie krajowym na rok 1906 wyznaczony Sejm do rozporządzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z Radą szkolną krajową ryczałt w kwocie 50.000 koron na zasiłki na budowę domów dla internatów, a ryczałt w kwocie 20.000 koron na zasiłki na utrzymanie już istniejących internatów. Wydział krajowy w porozumieniu z Radą szkolną przeznaczył jednorazowe zasiłki: Bursie imienia św. Józefa dla kandydatów seminarium nancyjskiego w Tarnowie na spłatę rat amortyzacyjnych pożyczki, zaciągniętej na budowę własnego domu 2.000 koron; z kredytu zaś 22.000 koron internatowi imienia św. Józefa 1.100 koron, a internatowi im. św. Stanisława 800 koron.

Onegdaj w cegielni parowej Margulies i Maschlara w Plewencie pod Tarnowem uderzył piorun w drzewo stojące koło cegielni, poczem przebiegł się na pracujących robotnikach, dwóch z nich zabił, a robotnicę zranił.

Komitet byłych uczniów ś. p. Br. Trzaskowskiego rozpoczął swą działalność. Z początkiem bieżącego miesiąca odbyło się drugie posiedzenie pod przewodnictwem dra M. Galeckiego. Radca Habura zawiadomił komitet, że wkładki ułożowane na książeczkę Kasy oszczędności, oraz, że jego broszura o Trzaskowskim w najbliższych dniach ukaże się w handlu księgarskim. Następnie zastanawiano się nad dalszą akcją i uchwalono wydrukować odezwę i rozestąć ją do wszystkich byłych uczniów ś. p. Trzaskowskiego.

W ostatnich dniach przyrzeczowano szereg indywidualności: Biglera Saula z Tarnowa i Jakubowicza Jakóba za gwałt publiczny, Czapalę Istora z Rosy za kradzież, Springa Józefa z Pławów, zbiegłego z więzienia i Michałkę Franciszkę z Faciszowy za kradzież.

Sucha, 17 lipca. (Uroczystość sokola.) Wydział tutejszego młodego, bo dopiero w roku 1905 związane polskiego Towarzystwa gimnastycznego „Sokół“, ze swym prezesem dra Janem Gawlikiem, lekarzem i wiceprezesem Józefem Janesem, naczelnikiem stacyi na czele, zjawił się 11 bm. u właściciela Suchej hr. Władysława Braniczkiego. — Po przemowie dra Gawlika, w której podniósł znakomite zasługi hr. Braniczkiego około rozwoju „Sokoła“ w Suchej, wręcono mu dyplom, mocą którego hr. Władysław Braniczki zamianowany został pierwszym członkiem honorowym tego Towarzystwa.

Niezwykły to wypadek w dziejach sokolstwa polskiego, aby dziedzic magnackiej fortuny dbał tak troskliwie o utrwalenie sokolego gniazda, bo nie tylko że doznał tymczasowo pomieszczenia ze swym „Sokołem“ w zabudowaniach i wyznaczył obszerne dla ćwiczeń boisko, ale nado przyrzekł także dopomóc do budowy nowej Sokolnicy.

Dyplom bardzo misternie w starym gotyckim stylu jednolicie utrzymany, wykonany z podobnych prac inżynier, p. Wilhelm Winkler z Krakowa.

Ze sfer lekarskich. Dyrektorem krajowego nowo kreowanego szpitala w Dolinie, został dr Weigel, sekundarysz szpitala lwowskiego.

Po latach czterdziestu. Z Przemysła piszą nam: Ks. biskup ruski, Czechowicz, zaprosił wszystkich swoich kolegów, którzy przed 40 laty zdali razem z nim egzamin dojrzałości w gimnazjum niemieckim we Lwowie, na zjazd do Przemysła. Zdało wtedy egzamin 63, z tego umarło 27. Z żyjących (należy do nich b. minister Gołuchowski) przybyło

18, a mianowicie: ks. mitrat Bielecki ze Lwowa, ks. biskup Czechowicz, inspektor Klandysz Dębicki z Krakowa, dr Gostyński ze Lwowa, dyrektor szkoły ludowej Kospak ze Lwowa, ks. Żółtowski z Gólowie, dr Henryk Mehrer ze Lwowa, dr Izidor Mehrer ze Świątyni, emer. rewident kolejowy Nowotarski ze Lwowa, ks. Mokrzycki z Berezi, zastępca prezesa Tow. kredytowego ziemskiego Franciszek Rozwadowski ze Lwowa, dr Rosenzweig ze Lwowa, adwokat dr Solański ze Lwowa, starosta Szumlański z Żółkwi, starszy radca magistratu Strzelbicki ze Lwowa, inspektor krajowy Tokarski ze Lwowa, notaryusz Witosławski ze Lwowa. — Grono to, podejmowane przez ks. biskupa, przepędziło z sobą serdecznie cały dzień.

Przemysł, 17 lipca. (Koniec strajku. Lakaat „Gwiazda“. Wystawa prac fotograficznych.) — Ze strajków trzech, o których pisałem, zakończył się dotychczas jeden tylko brukarzy. Użyźkaszcy żądają podwyżkę płacy o 30 proc., oraz skrócenie pracy o pół godziny (domagali się 1 godziny) wrócili we wtorek rano do pracy. Natomiast zamiataczka ulic, z wyjątkiem dwóch, strajkują jeszcze. Czystczenia miasta dokonuje obecnie personal stały dróżników, w liczbie siedmiu.

W lokalcie murarskim żadna zmiana nie zaszła, prócz tej chyba, że robotnicy zagrozili strajkiem aż do końca sezonu, jeśli majstrowie żądać ich nie zechcą spełnić. Żądania te są następujące: Podwyższenie płać o 30 proc. i wypłacenie zloantowanym za czas bezrobocia całkowitego zarobku, jaki utracili. Majstrowie natomiast, nie tylko, że o tych żądaniach słyszeć nie chcą, ale zapowiadają, że do krad robotnicy bojkotują p. Pawliwa do roboty nie wrócą, dotąd nawet o zniesieniu lokautu mowy być nie może. Zanosi się więc na dość uporczywą próbę sił.

Ze stowarzyszeń tutejszych, spazniających pro-wincjonalnym obyczajem swe walne zgromadzenia, ostatnie urządziła we wtorek „Gwiazda“. Udział członków w zgromadzeniu był nader nieliczny (zaledwie 35), bo też i niewielu członków (128) „Gwiazda“ tutejsza posiada. Zgromadzenie zastanawiało się nad polepszeniem finansów stowarzyszenia, których dotychczasowy znośny stan zawdzięcza komitetowi zabawowemu i uchwalisz wydziałowi absolutorium, przystąpiło do wyboru kuratorów i nowego wydziału. Kuratorami wybrani pp.: Bartelms, Jarolim, ks. Milczanowski, dr Angerman, dr Tarnawski i prof. Żelak. Do wydziału weszli pp.: Osiński, Styli, Chanik, Ślawski, Maż, Michniewski, Trygalski, Chłochi i Laskownicki; jako zastępcy pp.: Zbrocki, Roźniczek, Regula, Bobulski, Rzecznik i Dobrowolski.

Staraniem i na dochód tutejszego Kota Pań T. S. L., urządzona zostanie w październiku b. r. wystawa amatorskich prac fotograficznych. Już obecnie zwraca się komitet do miłośników sztuki fotograficznej z prośbą, aby, korzystając z pory letniej, przygotowywali zdjęcia, a następnie obeszali wystawę. Zgłoszenia przyjmują, oraz wszelkich wyjaśnień udziela prezes komitetu wystawy, p. Edward Lorenz (Przemysł, ul. św. Grzegorza).

Ze świata.

Z Warszawy. (Kontrakt o operę. Lokaut piekarski. Rewizje i aresztowania. Zamknięcie biura emigracyjnego).

Wczoraj ostatecznie podpisany został kontrakt zarządu Filharmonii warszawskiej z dyrektorem teatru w sprawie dzierżawy teatru Wielkiego i prowadzenia opery. Kontrakt zawarty został na lat 5. Sezon rozpocznie się dnia 15 października operą Ryszarda Straussa „Salome“. Reżyserem będzie p. Józef Chodakowski, kapelmistrzami pp. Reznicek i Zygmunt Noskowski.

Lokaut piekarski, dający się publiczności warszawskiej tak bardzo we znaki, prawdopodobnie wkrótce się zakończy. W ostatnich dniach odbyło się kilka narad, które doprowadzą do porozumienia.

Wczoraj w południe w księgarni, należącej do firmy „Kroniki Rodzinnej“ przy ulicy Krakowskiej Przedmieście nr. 20, pomocnik komisarza cyrkulowego w asystencji policyjantów i żołnierzy dokonał rewizji. Rewizja trwała około pół godziny, bez żadnego rezultatu.

Z powodu zamachu na pomocnika naczelnika więzienia śledczego, Nikorycy, odbyła się rewizja ścila w domu nr. 8 przy ulicy Pawiej. Aresztowano tam 8 osób, jednego studenta instytutu weterynaryjnego i rzemieślników. Wszyscy są żydami.

W ostatnich dniach dokonano szeregu rewizji i aresztowań. Między innymi aresztowano: Aleksandra Żukowskiego, korespondenta „Birż. Wied.“, nauczyciela Nawelskiego, Lachowickiego i Kędzińskiego, technika Bol. Tomczykowskiego i studenta uniwersyteckiego Eng. Łonczyńskiego.

Z rozkazu władzy zamknięto w Warszawie biuro emigracyjne Szmulu Rozenberga, które mieściło się przy ulicy Chmielnej, właściciela zaś skazano na zesłanie.

Strajk robotników gazowych w Łodzi. Z Łodzi donoszą pod datą wczorajszą:

W gazowni miejskiej pracującą przybyli z Warszawy saperzy. Wczoraj dostarczono gaz do oświetlenia i do motorów.

Zapasy kobiet. W wieńskim zakładzie rozrywkowym Pertla rozpoczęły się zapasy atletyczne kobiet. Nagroda wynosi 3.000 koron, a w zapasach bierze udział 10 kobiet, które, jak zapewnia ich impresario Dickmann, uprawiają ten sport zawodowo. Kilka z nich otrzymało już nagrody na zagranicznych arenach. Oto spis tych pań, wedle dzienników wieńskich: Trude Wonder z Belgii, Petrowska z Polski, Mühl z Austrii, Jensen z Danii, Schwarz z Prus, Elly Nein z Berlina, Fischer z Hamburga, Blätter z Saksonii, Morgan z Brazylji, tudzież Horwath z Węgier. Pierwszy wieczór zapasów, jak zapewnia prasa wieńska, wypadł dobrze. Trzy pary zapasniczek, które się popisowały, okazały wcale dobre wyszkolenie. Panna Nein po 3 minutach i 45 sekundach zwyciężyła pannę Petrowską, panna Morgan po 17 minutach powaliła pannę Schwarz, a wreszcie p. Fischer po 12 minutach odniosła zwycięstwo nad panną Mühl.

Przeciwko dymowi i kurzowi. Austriackie stowarzyszenie dla zwalczania dymu i kurzu w Wiedniu zwróciło się do burmistrza dra Luegera z prośbą, ażeby miejski urząd zdrowia został wyposażony w takie siły i środki naukowe, któreby mu pozwalały na badanie powietrza co do zawartości kurzu i zarazków. W barzo wielu zagranicznych miastach podobne badania już dawno się odbywają. Ministerstwo oświaty przyznało już wymienionemu stowarzyszeniu poprzeczne subwencje po 1.000 koron rocznie na czas od r. 1905 do 1907. Obecnie przyznało grupie dla zwalczania kurzu po 1.000 koron rocznie na czas od r. 1908 do 1910, zaś grupie dla zwalczania dymu również po 1.000 koron rocznie od r. 1907 do r. 1910.

Echa olbrzymiego sprzeniewierzenia. Dzieniki kijowski donoszą: Policyja otrzymała wiadomienie telegraficzne o uwiezieniu p. Ruczyńskiego, oskarżonego o roztrwonienie 180.000 rubli.

Wypadek ten wywarł wielkie wrażenie w Kijowie, gdyż p. Ruczyński był bardzo szanowany i cieszył się ogólnym zaufaniem.

Okazuje się, iż Ruczyński po zdefraudowaniu 180 tys. rb. wniósł do Banku na rachunek bieżący Tow. gnievańskiego 75 tys. rb., które wpłynęły do kasy, a w kilka dni później zbiegł przez Warszawę za granicę w towarzystwie syna. Żonę pomimo oporu z jej strony wyprawił jeszcze przed Wielkonoćą pod pozorem kuracji na Kaukaz. Gdy zaś na swoje listy i telegramy nie otrzymywała odpowiedzi, przyjechała do Kijowa, lecz nie zastała już męża, a wraz z nim zniknęły jej brylanty wartości około 15 tys. rb.

W tych dniach policyja udało się przejąć telegram Ruczyńskiego do jednego z przyjaciół w Kijowie. Za pomocą tego telegramu dowiedziano się, iż Ruczyński znajduje się w Palermo. Uwiadomiono konsula rosyjskiego w Palermo, który porozumiał się z naczelnikiem policyi miejscowej. Ruczyński został uwieziony. W mieszkaniu jego w hotelu znaleziono znaczną sumę pieniędzy. Będzie on wydany w ręce policyi rosyjskiej i przywieziony do Kijowa.

Napad na redakcyę. „Dziennik Pozn.“ donosi pod datą 17 bm.: Wczoraj po południu około 3 1/2, wpadł do biura redakcyjnego „Kuryera Poznańskiego“ agent Karol Swinarski. Gdy na zapytanie, czy może się widzieć z naczelnym redaktorem, otrzymał odpowiedź, że tenże wyszedł już z redakcji, zwrócił się do obecnego współredaktora z szorstkim żądaniem wymienienia osoby, która dała referat z jego skandalicznego procesu.

Zaledwie otrzymał stosowną, poważną odpowiedź, gdy raptownie rzucił się na redaktora, wydobывая z kieszeni jakiś przedmiot, którego tenże nie doznał bliżej rozpoznania. Redaktor cofnął się do przyległego pokoju, by dla poskromienia napaśnika przywołać stróża. Tymczasem Swinarski, roztrącając, co mu w drogę weszło, wypadł drugimi drzwiami na podwórze i uciekł.

Burze i ulew. Z Wiednia telegrafują: Podczas wczorajszej ulewy woda wtargnęła do jednej sułereny. Dwoje ludzi straciło życie. Mówią, że kilkoro dzieci zginęło.

Piorun uderzył w wieżę kościoła Jezuitów, nie zrządziwszy szkody. Natomiast na przedmieściu uderzył piorun w jeden dom i zniszczył sufit.

Zamykanie sklepów. Z Pragi donoszą: Wczoraj odbyło się tu zgromadzenie pomocników handlowych przy udziale około 1400 osób w sprawie zamykania sklepów o godzinie 7-mej wieczorem.

Sensacyjny proces toczy się w Karlsruhe. Oskarżony jest dr Karol Haw, alias Han, nadwczesny profesor prawa rzymskiego na uniwersytecie w Waszyngtonie, obecnie adwokat w Niemczech, o zamordowanie skrytobójczy swojej teściowej wdowy po tajemnym radcy, lekarza drze Molitorze. Proces również ze względu na osobę obwinionego, jak na tajemniczość czynu budzi ogromną sensację.

Eugeniusz Poubell, były prefekt departamentu Sekwany, to jest i Paryża, tudzież były ambasador Francji przy Watykanie, umarł w Paryżu, Hezaję 79 lat życia. Jako prefekt Sekwany zasłużył się około rozwoju Paryża, mimo trudnych warunków urzędowania.

Zmarli.

Antonina z Hendrichów Lardemera, przeżywszy lat 59, zmarła 15 bm. w Krakowie.

Mianowania. Wyższy sąd krajowy w Krakowie zamianował assekutorem praktykanta sądowego Tadeusza Wimmera; przenosił obywateli kancelaryjnych: Aleksandra Pachonickiego z Wadowie do sądu krajowego w Krakowie, Antoniego Durę ze Suchej do Wadowie, Bronisława Zysa z Łańcuta do Rzeszowa; zamianował kanceliarzami: tytularnego wachmistrza żandarmerji Jakóba Scięńskiego do Suchej, tytularnego wachmistrza żandarmerji Józefa Krama do Łańcuta i pododocera rachunkowego I klasy 90 p. p. Stanisława Wawrzyszewicza do Tyoczyna.

Składki. Na „Dar Grünwaldzki“ złożył p. Jan Ogien-ski 2 K.

Repertuar teatru miejskiego.

We czwartek: „Stara baśń“.
W piątek: „Wesoła wdówka (z p. Miłowską).
W sobotę: „Stara baśń“.
W niedzielę: „Wesoła wdówka (z panią Schupp).
W poniedziałek: „Boccaccio“.
We wtorek: „Stara baśń“.

We wtorek: „Stara baśń“, opera w 4 aktach według powieści J. I. Krasińskiego, słowa Aleksandra Bandrowskiego, muzyka Władysława Żeleńskiego.

Z kalendarza. W piątek 19 lipca: Wincentego a Paulo; w sobotę 20 lipca: Czesława i Hieronima ww.; w niedzielę 21 lipca: Praksedy i Dan. pr.

Wschód słońca 19 lipca o godz. 3 m. 53, zachód o 7 m. 39; długość dnia 15 godzin 16 min. 46.

Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 17 lipca termometr doszedł do + 14° 8 do + 23° 1 C.; — barometr opadał.

Dnia 18 lipca o godzinie 7 rano stan barometru 735° 7 mm., termometru + 16° 2 C.; wiatr połudn.-zachodni.

B. Gabryelska, Krzysztofory, Kraków. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepianu, pianina, harmonie i pianole za gotówkę lub na spłatę nawet dwudziestomiesięczne. Instrumenty używane od cen najniższych.

Stara baśń.

Opera w czterech aktach Wł. Żeleńskiego, do słów Al. Bandrowskiego.

Wśród wszelkich oznak wielkiego i szczerzego sukcesu dokonano się to główne zdarzenie artystyczne sezonu operowego, którym dla wszystkich miłośników muzyki musiało być pierwsze przedstawienie „Starej baśni“. Jeżeli nastroj jubileuszowy do-dawał ciepłego tonu wieczorowi, teatralnemu, to jednak dla przyjęcia nowości miał ten moment znaczenie prawie niekie, wobec sumy dodatnich wrażeń, wywołanych wartością dzieła. „Stara baśń“ musiała nado zwyciężać sama, gdyż armia, którą na jej obronę wysłano nie ze wszystkich mogła podolać zadaniu. Tem cenniejszym jest zatem to jej zwycięstwo.

Gdy idzie o kompozytora tego znaczenia, co Wł. Żeleński, musi obok pytania, czym jest to nowe dzieło dla muzyki polskiej, nasunąć się drugie: czemu ono jest dla jego twórcy, jaki oznacza stopień rozwoju. Odpowiedź na jedno i drugie może dać dokładny rozbiór pierwiastków, z których to dzieło wyrósł i na których się opiera. Analiza tyczyć będzie tylko wartości muzycznych, gdyż dramatyczny podkład opery omówiony już bardzo obszernie na tych samych szpalach nazajutrz po premierze lwowskiej (14 marca b. r.). Jakikolwiek możnaby

mieć zastrzeżenia, co do literackiej strony libretta niepodobna mu odmówić dużych zalet scenicznyc, malowniczości, ruchliwości i wdzięcznego dla muzyki splątania różnych motywów uczuciowych. Po-przeastając na tem przypomnieniu, zwróćmy się do muzyki.

Muzyka „Starej baśni“ jest w każdym tonie nie-odrodnym dzieckiem swego twórcy. Jeżeli pojęciem „stylu“ obejmuję się wszystkie właściwości, tworzące wizerunek pewnej organizacji artystycznej, to ta muzyka jest wybitnie stylowa i wszędzie daje jasne świadectwo o swym kompozytorze. Jej linia melodyjna ma pewne charakterystyczne zakrety, które odnależć można we wszystkich, co Żeleński napisał, jej „swójkość“ nie podchodzi, jak zawsze u niego, z przenoszenia żywcom motywów ludowych, lecz z głębokiego ich odczucia i artystycznego na-śladowania, jej harmonie, jej szata instrumentacyjna, wykazują pewne upodobania stałe i od dawna stosowane; opisowość i liryzm są dla niej żywio-łem, do akcentów dramatycznych musi się tylko na-ginać kunszt. W dramatycznym, operowym su-żetowaniu użył muzyki postępie Żeleński drogą swoją własną, rozszerzającą się w miarę nabywa-nia doświadczenia, ale w zasadzie jednaka od „Kon-rada Wallenroda“. — Droga ta wychodzi jeszcze z przedwagnerowskiej opery romantycznej i dość daleka okraża dziedzinę dramatu muzycznego.

Wszystko, cokolwiek pisano o wielkim wpływie Wagnera na Żeleńskiego, pochodzi albo z bardzo powierzchownego sądnia, albo z niedość jawnego wyobrażenia o istocie sztuki Wagnerowskiej. Wpływ ten ogranicza się — podobnie jak u Saint-Saënsa — do zewnętrzności konstrukcyjnych, nie tyka zaś za-sady twórczej, ani nawet doboru środków. Pod tym wpływem porusza Żeleński zamknięte formy muzyczne na korzyść ciągłości dramatycznej, rozszerza śpiew recytatywny, choć na tych fluktuach nie czuje się dość swobodnym i chętnie zawiąza do portu kan-tyleny, pod tym wpływem ogranicza wielość pery. Ale skoro tylko sięgnąć głębiej, do zasad, analogie ustają, od razu w stosunku orkiestry do głosu W Wagnera są to czynniki na ogół zupełnie wśpór-żędne, ale częste orkiestra występuje samodzielnie, charakteryzując symbolicznie moment dramatyczny, u Żeleńskiego główny „melos“ płynie głosem ludz-kim, orkiestra zaś jest mu tylko podporą i ozdobą, a nader rzadko przyjmuje na siebie obowiązek dra-matycznego argumentu. Ta jej rola wpływa logi-cznie z braku motywów przewodnich, w ścisłym Wa-gnerowskim znaczeniu.

Motywów przewodnich, któreby jawieniem się systematycznie, przekształcaniem i łączeniem objaś-niały sytuację i określały stany psychiczne boha-terów, niema w „Starej baśni“. Są tylko motywy charakterystyczne, przypominające w pewnych chwi-lach akcyi coś, co w przeszłości do danej chwili się odnosi. (Niemiecka terminologia muzyczna ma na nie określenie „Erinnerungsmotiv“ w przeciw-stawieniu do „Leitmotiv“). Są one zresztą niezbyt liczne i można je wraz z ich zużytkowaniem wyli-czyć na palcach. Odrazu wstępne patetyczne akordy opery, mają malować ciężką dolę ziemi lechickiej, jeżdzącej pod jarzmem tyranii, powtarzają się bo-wiem w pogrzebnej pieśni Kraka bezpośrednio przed wezwaniem ludu do obrony i zemsty. Zawołania płaczkę podczas pogrzebu Wisła wracają w drugim akcie w uroczystym ranionego Domana i przed

akcie pierwszym i pojawiający się w czwartym w chwili, gdy ośmielona Dziwa spęstrzyła Domana. Stosunkowo najczęściej operuje autor moty-wem kruska, oryginalnym pod względem instrumentacyj-nym w połączeniu dysonansujących akordów klarne-tów, obojów i fagotów z tonem rożka angielskiego z tłumikiem. Te krzące akordy wracają w chwili przebiecia Domana przez Dziwę, odzwagają się w scenie wróżby i wypełniają wstęp do aktu czwar-tego. Wesołe rytmy tańców kupalnych i namiętne frazy Domana przypominają się Dziwie w chramie, gdy opowiada o powodach swojej pokuty. Wreszcie popularna już kantylena Wizuna z aktu trzeciego towarzyszy jego wejściu w następny. Na tem wy-czerpuje się cała gama motywów.

W instrumentacji Żeleńskiego jeszcze mniej, niż w architektonice znaleźć można zaletności od Wa-gnera. Nasz kompozytor posługuje się z upodobaniem barwami delikatnymi, unika nabyt bojnych mieszania instrumentacyjnych. W kombinacjach sa-mych drewnianych instrumentów, smyczkowych i dę-tych, osiąga często bardzo ciekawe rezultaty dźwię-kowe. Tę ma zaś wspólność z Moniuszką. że czę-sto samą treścią motywu, powierzonego jednemu instrumentowi na tle barzo skromnego akompania-mentu, potrafi wyrazić niezmiernie wiele. Świetnym tego przykładem jest słynna muzyka przy jawie-niu się Piasta, jedna z najbardziej bezpośrednich sercem pisanych kart partytury. Kilkaścian taktów, powierzonych klarinetowi przy cichych, przetrzym-anych akordach smyczkowych, wystarcza do wy-wołania nastroju złotej ciszy letniej, w której do-jrzewają wielkie rzeczy.

Powyższe uwagi nie wyczerpują ani w części wszystkiego, co o „Starej baśni“ powiedzieć można i trzeba. Może jeszcze z okazji dalszych przedsta-wień zdarzy się sposobność dokładniejszego wejścia w szczegóły. Dla dopełnienia pobieżnego obrazu niezbędne jest twierdzenie, że doświadczenia, po-czynione z dawniejszymi dziełami, potrafił Wł. Że-leński umiejętnie wykorzystać przy pisaniu „Starej baśni“. W porównaniu z „Gopłaną“ jest nowa ope-ra znacznie więcej treściwa, ścisła, bardziej wy-stopniowana w potęgowaniu efektów. Niemają jej za-tęta jest, że wrażenie od aktu do aktu rośnie.

W samym akcie pierwszym najmniej może jednoli-tym, obserwowac już można wyraźną gradację mu-zyczną; drugi jest muzycznie najbardziej zwagrowa-ny, najciszej, trzeci scenicznym najwznie-ciejszy, w czwartym zaś znalazły się ustępy naj-bardziej impulsowe, żywiołowe szczerze. Takie roz-łożenie efektów sprawia, że uwaga słuchacza ma ustawicznie nowe podjęty i do końca nie słabnie na chwilę. Koncowe sceny zamykają dzieło w pod-niosły sposób i szlachetnym motywem nadziei w le-pszą przyszłość, koronują bogate wrażenia opery.

Jako problem sceniczny przedstawia się „Stara baśń“ nader wdzięcznie. Można ją sobie wyobrazić w ramach dekoracyjnych, fantastycznych, wielokol-nijnych, z tłumami, układającymi się w grupy na-lownice, z jednolicie utrzymanym stylem gry, pa-tetycznym, koturnowym. Pomysłowy reżyser wpro-wadziłby w całość styl, mający wywołać wrażenie legendowej powagi i dostojności, styl, obejmujący wszystko na scenie od martwych przedmiotów de-koracyjnych, do gestów i poruszeń osób działają-cych. Jeżeli się o tem mówi w trybie życzącym, to oczywiście dlatego, że niczego w tym rodzaju przedstawienie opery lwowskiej nie dało. Strona de-koracyjna była kosztowna, ale kosztowna nieprodu-ktyniwe, bo efekt malowniczy jest bardzo niki, ze

„Mydło macierzankowe“ najlepsze mydło „tylko W. Bracha z Tarnowa“ toaletowe, jedyny niezawodny środek przeciw wszelkim wyrzutom, popękaniu i szorstkości rąk. Liszaje, piegi, plamy wątrobiane, czerwoność, wysypkę, łupież z głowy itp. usuwa radykalnie, cena 1 mydła 30 ct. do nabycia w włącznym skład ant. „Sanitas“ Kraków, ul. Długa 16

strojów, wzorowanych na rycinach Andriollego, znakomity ilustrator „Starej baśni” ani jednego z pewnością nie uznaby za swój, tak dalece straciły wszelką fantastyczność w starannym współczesnym odrobieniu krawieckim. Przemyt dobór barw jest istotnie tak nieharmonijny, że trudno o większe przykrości dla wrażliwego oka. Na scenie lwowskiej jeszcze do wszystkiego gubiło się nieco w wielkiej przestrzeni, na krakowskiej wychodzi w całej jasności. O jakimś stylu gry niema mowy. Jeden p. Okoński swoim szczęśliwym instynktem aktorskim odczuwał jakiś impuls w tym kierunku, ale z braku kontroli reżyserskiej popadł w ostateczność przesady. Chóry stawały ładnie rzędkami po jednej i po drugiej stronie sceny.

Wykonanie sceniczne było też takim, jakim być mogło przy zgola niewłaściwej obsadzie rol głównych, a największej staranności występujących artystów. P. Maławskiego nikt o to winić nie będzie, że jako tenor „par excellence” liryczny, ginął w partii czysto barokowej, choć był głosowo usposobiony doskonale i wszystkie szczegóły gry opracował bardzo inteligentnie. Fizyczne warunki p. Hendrichówny z góry skazywały eksperyment z partią Dziwy na niepowodzenie. Młoda śpiewaczka budziła podziw tak swobodą i pewnością, z jaką przebyła zadania ponad swe siły. Niekoniecznie właściwym nazwać można naznaczenie debiutu w operze tego pokroju, co „Stara baśń”; na korzyść nie mogło to wyjść ani jednej, ani drugiej stronie. Dodatnie momenty przedstawienia łączy się z zasługą p. Kasprowiczowej, bardzo charakterystycznej w partii Jaruchy, p. Mossocznego, doskonałego przedstawiciela arcykapłana Wizuna, także pp. Markówny, Ludwiga i Paszkowskiego. P. Szymanowska objęła partię Żywi w zastępstwie chorej p. Męczyńskiej i przeprowadziła ją pomyślnie.

Była to więc całość zupełnie poprawna, ale szara, bez jakiegokolwiek blasku świętości. Lepszym jest oczywiście występowanie „Starej baśni” w tych warunkach, niż nie słyszenie jej wcale. Trz.

Dział ekonomiczny.

× **Pociąg nocny Lwów-Wiedeń.** Dyrekcja kolei ogłasza: Celem uniknięcia natłoku podróżnych w pociąg pociągów nr. 8, stanowiącym nocne połączenie pomiędzy Lwowem a Wiedniem (odjazd ze Lwowa o godz. 7 m. 5 wieczorem) zaprowadzone zostanie od 1 sierpnia ograniczenie w używaniu tego pociągu w ten sposób, iż wykluczona zostanie jazda III klasą w ruchu lokalnym na przestrzeni od Lwowa do Łańcuta. Natomiast nie podlega żadnemu ograniczeniu jazda klasą I lub II w ogóle, oraz klasą III do Rzeszowa względnie poza Rzeszów. Podróżnicy III klasy do stacji na szlaku Lwów-Łańcut włącznie, stoją w porze wieczornej do dyspozycji pociąg nr. 12 i nr. 20 (odjazd ze Lwowa o godz. 6 m. 15 względnie 7 m. 20 wieczorem). Ograniczenie powyższe nie odnosi się do jazdy w kierunku odwrotnym, t. j. do nocnego pociągu pociągów nr. 7 (przyjazd do Lwowa o godz. 8 m. 55 rano).

× **Skrócenie czasu uwolnienia od opłaty składowego.** Dyrekcja kolei państwowych ogłasza: Z powodu nagromadzenia się towarów na stacji w Rzeszowie, skracają się czas wolny od opłaty składowego dla przesyłek nadchodzących do tej stacji w wozach krytych, o ile według taryfy wiozowej aniżeli 24 godzin wynosi, od 13 lipca 1907 r. do odwołania na 48 godzin i podnosi się natężenie składowe, które należy uiszczać po upływie czasu wolnego od składowego, o sto procent. Równocześnie skracają się czas, przeznaczony według taryfy do wyładowania przesyłek na 6 godzin liczących. Jako godziny dzienne należy uważać czas od 8 godzin rano do 6 wieczór. Co do obliczenia skróconego czasu 48 godzin, wolnych od opłaty składowego, należy zastosować do samej postawienia, które obowiązują przy obliczaniu wolnego czasu przy przesyłkach pociągach.

× **Dyrekcja kolei północnej** ogłasza, że ruch na linii Krasna-Rożnów został w zupełności podjęty.

Budapeszt, 18 lipca. Pszenica na maj — do —; pszenica na październik 11-51 do 11-52; żyto na maj — do —; żyto na październik 8-85 do 8-90; owies na maj — do —; owies na październik 8-17 do 8-18; kukurydza na lipiec 6-02 do 6-04; kukurydza na sierpień 6-11 do 6-12; kukurydza na maj 6-26 do 6-27; rzepak na sierpień 17-50 do 17-60. Wszystko za 50 kg.

Ogłoszenia. Chęć kupna słaba, usposobienie słabe; ochłodem.

Kronika lwowska.

Lwów, 18 lipca.

Groźny pożar pod Lwowem. Wczorajszej nocy wybuchł pożar w fabryce parkietów i wlny drzewnej Józefa Rosnera, leżącej na terytorium Rzeszowskiej, tuż przy torze kolejowym, wiodącym do Brzuchowic. Spłonęły budynki mieszające maszyn. Pożar wybuchł z niezbadanych dotąd przyczyn i szerzył się z gwałtowną szybkością, mimo że dachy budynków kryte były blachą. Miejscowa straż pożarna wzięła się wkrótce do ratunku z pomocą sikawki, ale pomoc jej była za słaba. Przed g. 5 rano wezwano telefonicznie lwowską straż pożarną. Natychmiast wyruszyła straż z 11 wozami pod komendą zastępcy naczelnika p. Złotowskiego. Żła droga utrudniała szybkość przybycia na miejsce pożaru, biedne konie strażackie dobiewały ostatek sił, aby jak najprędzej dowieźć straż i sikawki. Tymczasem ogień objął już budynki i szalał z niepokojącą siłą. Wkrótce ogień siłowno, z potężnym płonących budynków uratowano znajdującą się w środku ogrzewalnię. Także magazyny z materiałami, kryte gontem, zostały niekierowane. Szkoda, wyrządzona przez pożar, jest olbrzymia, ale ubezpieczona. Podczas akcji ratunkowej zdarzył się dwa wypadki. Na strażaka z Rzeszowa, Eliasza Harwasa, upadł balek i złamał mu żebro po lewej stronie, także skaleczył się on w rękę. Lwowski strażak Ferdynand Wojnar poparzył sobie rękę gorącą blachą z dachu. Straż lwowska pracowała dzielnie blisko trzy godziny. Gdyby nie pomoc ze Lwowa, byłoby niezawodnie pały pastwą płomieni także magazyny materiałowe.

Ucieczka więźniów. Kto ułatwił ucieczkę Schwarzerowi i towarzyszyom dotychczas nie zostało wyjaśnione. Podejrzanie pada na różnych dozorców, nie zbadano jednak, kto zawinił. Śledztwo w tej sprawie prowadzi sam kierownik sądu krajowego, wiceprezydent Przysuki, przesłuchując wszystkich dozorców, którzy w krytycznym czasie pełnili służbę. Śledztwo to prowadzone jest w taki sposób, że prezydent sprowadza nawet sam protokół w obawie, aby wyniki śledztwa nie dostały się na zewnątrz. O ile jednak wiadomo, śledztwo nie dało dotychczas żadnych rezultatów, aczkolwiek nie brak liczących poszlak i podejrzeń.

Z Kasy chorych miasta Lwowa. Dr Maksymilian Bett został zamianowany naczelnym lekarzem Kasy chorych miasta Lwowa, a dotychczasowy lekarz naczelny, dr Stembarth, lekarzem-rewidentem.

Odmówienie przyjęcia orderu. Wczoraj donieśliśmy, że dr Stefczyk, dyrektor biura patronatu w Wydziale krajowym, otrzymał order Franciszka Józefa. Otóż, jak donosi „Słowo Polskie”, p. Stefczyk wymówił się telegraficznie od przyjęcia tego orderu.

Ślub. W dniu 16 b. m. o godzinie 11 przed południem odbył się w Lwowie w kościele P. Maryi Śnieżnej ślub panny Kazimiery Łaskiej, córki starszego radcy pocztowego, p. Kazimierza Łaskiego i Wilhelminy z Reichersdorferów i voto Serkowskiej, z panem Witoldem Rybczyńskim, profesorem szkoły realnej.

Zjazd delegatów Tow. pedagogicznego.

(Telegramy „N. Reformy” z 18 lipca).

Lwów. Dziś rozpoczęły się obrady delegatów Towarzystwa pedagogicznego przy dziale około 70 uczestników. Prezes dr Małachowski, oświadczył na wstępie między innymi, że postulaty nauczycielskie dopiero wtedy zostaną całkowicie zrealizowane, gdy reprezentacja sejmowa wyjdzie z powszechnego prawa głosowania. Delegat krakowski, p. Hodur, zgłosił wniosek nagły o podjęcie starań u władz szkolnych, aby rocznicę Konstytucji 3-go Maja uczcić za święto narodowe w szkołach. Wniosek ten jednomyślnie uchwalono.

Następnie powzięto jednomyślnie rezolucję, potępiającą tendencje zarzuty posła Budzynowskiego w Radzie państwa, jakoby polscy nauczyciele i nauczycielki robili z dzieci ruskich kaleki moralne i fizyczne, oraz wyrażającą mu pogardę za jego stanowisko, techniczne i nawiązanie.

W toku dyskusji nad sprawozdaniem Zarządu głównego del. Zajackowski z Krakowa atakował Zarząd główny za zwinienie oddziału krakowskiego.

P. Kostanecki z Tarnowa zarzucał zarządowi szowinistyczne stanowisko w niektórych kwestiach.

Niektórzy z mówców odpierali te zarzuty, poczem sprawę przekazano do komisji-matki.

Potem rozpoczęto obrady nad programem działalności Towarzystwa i nad krajową Radą szkolną.

Dziś popołudniu toczą się obrady sekcyjne, a jutro odbędzie się drugie plenarne posiedzenie.

Z Rady państwa.

(Telegr. „N. Reformy” z dnia 18 lipca).

Rząd wobec stronnictw.

Wiedeń. Dzienniki ogłaszają dłuższe artykuły o rozpoczynającej się dziś generalnej dyskusji budżetowej (drugie czytanie budżetu) i zaznaczają, że w drugim czytaniu prowizoryum budżetowego mowy nie będą już mogli omijać kwestyj politycznych, jak to czynili przy pierwszym. Rząd prowadzi też energiczne rokowania o zapewnienie sobie większości i musi się starać o przemianę swoich dotychczasowych słabych przyjaciół na silnych.

Posiedzenie Izby posłów.

Wiedeń. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów zgłoszono kilka wniosków, wśród nich znajduje się wniosek pos. Romanczuka o utworzenie trybunału dla spraw wyborczych i pos. Stapińskiego o zniesienie kar za spóźnienie się do służby wojskowej tych osób, które dla zarobkowania bawią za granicą.

Pos. Kaftan zgłosił interpelację w sprawie nabycia rafinerii nafty w Pardubicach przez austr. Zakład kredytowy ziemski, co decydująco wywrze wpływ na Towarzystwo kolei państwowych, kolej północno-zachodnią i Tow. żegluga na Dunaju. Wobec tego, że Tow. kol. państw. ma teraz możliwość wyznaczenia taryf dla rafinerii w Pardubicach ze szkoda innych rafinerii, zwraca interpellant uwagę, że nawet w Ameryce łączenie zarządów kolei z przedsiębiorstwami przemysłowymi nie jest dozwolone.

Prezydent ministrów hr. Beck odpowiada na interpelację posłów chorwackich, dlaczego delegaci Chorwacy nie biorą udziału w rokowaniach ugodowych. Minister powołuje się na dotyczące ustawy, które mówią tylko o reprezentacjach obu państw, t. j. Rady państwa z jednej, a Sejmu węgierskiego z drugiej strony, nie mówią zaś nic o sejmie chorwackim.

Na interpelację w sprawie wywodów węgierskiego prezydenta ministrów co do stosunku Węgier do krajów okupowanych, wskazuje minister na przepisy traktatu berlińskiego i ustawy, gwarantujące zupełne prawa Austrii do tych prowincji. Zresztą minister miał sposobność przekonać się, że dr Wekerle nie miał zamiaru kwestjonowania tych praw.

Prowizoryum budżetowe.

Nastąpiło drugie czytanie prowizoryum budżetowego. Po zagaieniu dyskusji przez rełenta komisji budżetowej pos. Chiarego, zabiera głos p. Kłofacz, który przemawia po czesku.

Wiedeń. W Izbie posłów pos. Kłofacz zastanawiał się nad mową tronową i wywodami prezydenta ministrów, które, jego zdaniem, zawierały tylko piękne słowa. Wśród posłów czeskich nie ma nikogo, który mógł stwierdzić, że obecnie stosunki się poprawiły. Z tego powodu nie można oczekiwać, aby Czesi mieli zaufanie do rządu. Stosunki w zarządzie sprawiedliwości są nie do utrzymania. Dalej omawiał pos. Kłofacz sprawę biernego oporu praktykantów sądowych w Czechach i zarzekał, że przy władzach centralnych panuje wszędzie duch niemiecki.

Posł. Mahter wystąpił przeciw socjalnym demokratom i zarzucił im, że podczas wyboru doznawali poparcia rządu. Jest on za uogólnieniem, kolei południowej, której dzisiejsza organizacja przynosi szkodę ludności. Mahter wyraził sympatię dla posłów chorwackich, którzy walczą o swe prawa z Węgrami. Jeżeli Węgry swego czasu grozili Austrii, że chcą tylko z parlamentarnie rządzoną Austrią

pertraktować, to dzisiaj można na odwrot powiedzieć, że Austria mając Izbę ludową, chce pertraktować z Węgrami, któreby miały również prawdziwą reprezentację ludową.

Zabrał głos poseł Kerek, który występował przeciw uprzywilejowanemu stanowiisku Niemców w parlamencie. poczem omawiał obszernie sprawy węgierskie.

Godz. kwadrans na 4, zabiera głos bar. Beck. Posiedzenie trwa dalej.

Dwustu mówców.

Wiedeń. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby poselskiej, pos. hr. Sternberg zaproteutował przeciw ograniczeniu ilości mówców podczas dyskusji nad prowizoryum budżetowym. Sternbergowi chodziło o to, aby sam mógł się dostać do głosu. Za jego przykładem inni posłowie zaproteutowali także przeciw ograniczeniu liczby mówców, wobec czego do głosu zapisało się przeszło 200 mówców. Jest więc bardzo wątpliwym, czy uda się przeprowadzić rezolucję, uchwaloną na posiedzeniu przewodniczących klubów, aby dyskusję nad prowizoryum zakończyć w trzech dniach.

Wobec nadmiernej liczby wpisanych do głosu mówców, dziś odbyła się ponownie konferencja przewodniczących klubów, na której postanowiono wpływać na zapisanych, aby się zrzekli głosu.

Cześć wobec budżetu.

Wiedeń. Dziś przed południem partje czeskie odbyły konferencję celem zajęcia stanowiska wobec prowizoryum budżetowego. Młodożeszcy wszystkim głosami przeciw posłowi Stranskemu postanowili głosować za budżetem. Posł. Straneky prawdopodobnie wstrzyma się od głosu w Izbie. Również wstrzymają się od głosu realisci: Masaryk i Dripna. — Czeszy klerykali uchwalili głosować za budżetem. Agrariusze prawdopodobnie będą również głosowali za budżetem. Tylko radykali czescy pozostają jeszcze na opozycji-nem stanowisku.

Z powodu takiego stanowiska różnych partji czeskich jest już pewnym, że nastąpi rozbić związków stronnictw czeskich. — Zdaje się, że nastąpi fuzja Młodożeszów z czeskimi klerykałami.

Z Rosji i zaboru rosyjskiego.

(Telegramy „N. Reformy” z 18 lipca)

Zamach na Skallona.

Wiedeń. „Die Zeit” donosi z Warszawy: Zamach na pociąg koło stacji Łapy skierowany był przeciw generał-gubernatorowi warszawskiemu Skallonowi, który pociągami tym jechał do Petersburga, jak twierdzą, w tym celu, aby zgłosił swoją dymisję. Następce jego zostali — jak już oddawna wspominają — generał-gubernator moskiewski Herschelman.

Ruch terorystyczny w Królestwie.

Berlin. „Voss. Zeitung” omawiając liczne w ostatnich czasach wyniki zamachy w Królestwie Polskim, przychodzi do wniosku, że wzmożenie się akcji terorystycznej w Królestwie jest następstwem ograniczenia praw wyborczych Polaków, które nie tylko w sferach radykalnych, lecz i umiarkowanych, wywołało wielkie wzburzenie.

Przeciw trójprzymierzu.

Petersburg. „Now. Wremia” ogłasza ostry artykuł przeciw trójprzymierzowi, które nazywa zbytkiem. Włosi niepotrzebnie trzymają się trójprzymierza i ponoszą przez to znaczne ciężary.

Oskarżenie posłów.

Petersburg. (Pet. ag. tel.) Po ukończeniu wstępnych dochodzeń, ogłoszono wczoraj akt oskarżenia przeciw posłom do pierwszej Dumy, którzy podpisali manifest wyborczy. — Oskarżenie to, skierowane przeciw 169 posłom, zarzuca im zdradę stanu.

Fantazje ministerstwa marynarki.

Berlin. „Tageblatt” donosi z Petersburga: Wśród planów rozszerzenia floty rosyjskiej wypracowało ministerstwo marynarki nawet tak fantastyczne projekty, że nie można do nich przykładać żadnej wagi. Między innymi upostanowiono zbudować wolny od lodu port na wybrzeżu Mimańskim. W tych dniach nawet osobna ekspedycja wyjedzie w tym celu, mimo że fachowcy uznali ów projekt za jeden wielki nonsens.

Strajk.

Petersburg. W zakładach przemysłowych spadkobierców znanego milionera Sawy Morozowa w mieście Oriechowo-Zujewo wybuchł strajk. Porzucili pracę około 15.000 ludzi. Władze w mniemaniu, że strajk zorganizowany został staraniem związku robotników przemysłu włókiennictwa, związek ten zamknęli. Administracja zagroziła zwolnieniem wszystkich robotników i zamknięciem fabryki, o ile natychmiast nie powrócą do roboty. W Oriechowie skonspirowano silne oddziały wojska.

Rozstrzelanie rewolucjonistów.

Ryga. Wczoraj rozstrzelano tu trzech rewolucjonistów.

Bunt w koszarach.

Ryga. W koszarach tutejszych powstał bunt. Po uwięzieniu 33 przywódców buntu spokój przywrócono.

Telefoniczne i telegraficzne

wiadomości „Nowej Reformy”

z dnia 18 lipca.

Ischl. Minister spraw zagranicznych Aerenthal, który tu wczoraj wieczorem przybył, był dzisiaj o godzinie 11 przed południem na audiencji u cesarza. Dzisiaj weźmie hr. Aerenthal udział w obiedzie familijnym.

Przeciw przywozowi bydła.

Wiedeń. Wolne zjednoczenie agrary-

szów powzięło rezolucję przeciw przywozowi bydła z Serbii do Austrii. Uchwalono w tej sprawie zwrócić się do prezydenta ministrów i do ministra rolnictwa.

Rosja i Francja.

Berlin. „Russ. Corresp.” donosi z Petersburga: Zwraca uwagę, że prasa reakcyjna ostro występuje przeciw Francji, której przypisuje dekadenckie moralną, finansową i polityczną. Dzienniki reakcyjne „grożą” uawel., zwrotem pożyczonych Rosji pieniędzy. Zdaje się, że w ten sposób wymusić chcą nową pożyczkę.

Balony państwowe.

Paryż. „Messidor” donosi, że rząd zamierza zażądać od parlamentu kredytu na wybudowanie pięciu balonów według wzoru balonu Patrie.

Po aresztowaniu Nasiego.

Rzym. Z Trapani donoszą, że odbyły się tam burzliwe demonstracje przeciw rządowi z powodu aresztowania oskarżonego o sprzeniewierzenie b. ministra Nasiego. Wznoszono okrzyki z żądaniem oderwania Sycylii od Włoch i ustanowienia dla niej autonomii, albowiem doznaje ona krzywdy ze strony Włoch północnych. Wzburzenie jest tak wielkie, że obawiają się poważnych rozruchów.

„Syllabus” dla kardynałów.

Rzym. „Osservatore Romano” donosi, że kurya ogłosiła dla kardynałów nowy „syllabus”, zawierający 65 uwag na temat „błędów nowoczesnych”. „Syllabus” potępia nowe błędne teorie o historycznej wartości biblii i podnosi inne kwestie, o których sądzi, że zdolne są one zachwiać podstawami chrześcijaństwa. „Syllabus” domaga się także utrzymania indeksu.

Ucieczka.

Paryż. Z Tangeru donoszą, że Mac Leau uciekł ubiegłej nocy z obozu Rajzulego. Według innych wiadomości Rajzuli sam go wypuścił na wolność.

Wezwanie do abdykacyi.

Wiedeń. „N. Freie Presse” zamieszcza rozmowę swego korespondenta z Hagi z delegatem japońskim. Przedmiotem rozmowy była sprawa koreańska. Delegat japoński zapewniał, że cesarz koreański lubi intrygi i mimo, że sam był obecny przy zawarciu traktatu z Japonią, starał się później traktat ten unieważnić. Delegat zapowiedział ostre zarządzenia ze strony Japonii, aby zmusić cesarza koreańskiego do utrzymania traktatu. Delegat opowiadał także ciekawą epizod: Gdy razu jednego chciało wzmożnić flotę koreańską, car oświadczył gotowość ofiarowania jednego okrętu. — Mimo to cesarz koreański odrzucił podarunek cara, a kupił okręt od Japończyków, bo w ten sposób uzyskał przewagę wysokości 50.000 jenów.

Seul. Koreański prezydent ministrów wezwał cesarza koreańskiego, aby abdykował z powodu wysłania deputacji do Hagi.

Tokio. Z Seul donoszą, że cesarz koreański zaważwał dziś do siebie markiza Ito i przyjmie go prawdopodobnie dziś po południu. Sądzą, że cesarz zdecyduje się dziś ostatecznie na abdykację.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADESŁANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi).

Wódka francuska i sól Molla.

Nacieranie — ból usmierzające i wzmacniające. Fajzka oryginal. 190 K. Dostać można w każdej aptece i drogerii. Główna sprzedaż i wysyłka na prowincję u aptekarza A. Molla. c. i k. nadw. dostawcy. Wiedeń I., Tuchlauben 9.

Kopalnie węgla brunatnego w Jerce

w Wielkiem Ks. Poznańskim.

Dnia 2-go lipca b. r. przyszła ostatecznie do skutku transakcja, dotycząca położonych w Jerce i okolicy kopalni węgla p. Władysława Taczanowskiego z Choryni, które przeszły na własność gwarectwa „Adelheid”, a niebawem otrzymają nazwę „Jerka”.

Sprawa ta interesuje nie tylko licznych udziałowców, ale i szersze sfery naszego społeczeństwa. Kwestya węgla stanowi bowiem podstawę rozwoju przemysłu w Wielkiem Ks. Poznańskim, oraz tańszego i praktycznego opalu dla Poznania i dalszej okolicy.

Już w najbliższym czasie rozpocznie się budowa szybu, a prawdopodobnie z początkiem przyszłego roku dalsza budowa kopalni, oraz wielkiej fabryki brykietów.

Tereny węglowe Jerki mają około 25.000 mórg obszaru; należy mieć nadzieję, iż w Jerce powoli jeszcze dalsze kopalnie urządzone zostaną, aby zaspokoić znaczne, a ciągle wzrastające zapotrzebowania węgla, który co rok staje się droższym.

Gwarectwo jest podzielone na tysiąc udziałów. To jest kuksów, które niebawem będą notowane w Berlinie. Towarzystwo liczy obecnie już blisko 100 członków. — Przyjmuje się dalszych członków i sprzedaje się jeszcze kuksy czyli udziały gwarectwa po 2.500 marek, na które podpisany można w Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu a na Galicyę przyjmują wpisy na udziały Filia Banku krajowego w Krakowie.

Pokłady węgla zostały nadzwyczaj dokładnie zbadane, oraz ocenione przez znawców, którzy uważają do najprzebieższych powag na polu górnictwa. — Według ich zdania po raz pierwszy znaleziono w Księstwie pokłady obfite, stałe, nie położone w piasku, który zawierający zazwyczaj wodę jest jedynym nieprzyjacielem kopalni węgla brunatnego.

Bardzo jest pożądanem, aby w tak wielkim przedsiębiorstwie, które może wybitny wpływ wywrzeć na uprzemysłowienie naszej dzielnicy społeczeństwo nasze jak najliczniejszy udział wzięło.

Ogłoszenie.

Dostałem od c. k. inspektoratu podatkowego w Grybowie samowolnie obliczony mój dochód czysty na 26.433 koron i na podstawie tak dowolnie zestawionego dochodu wynierzył mi tenże inspektor podatkowy podatek osobiście-dochodowy za rok 1906.

Ponieważ mimo nader szczegółowego przeglądnięcia wszystkich moich ksiąg rachunkowych i mojej kasy nie zdołałem dochodu obliczonego przez inspektorat wynaleźć — przeto postanowiłem ofiarować kwotę 5.000 koron temu, kto przeprowadziwszy rewizję moich ksiąg i zbadawszy całoroczny obrót moich przedsiębiorstw i rozchodów zdoła mnie przekonać i wykazać mi, że obliczenie mego czystego dochodu za rok 1906 przez c. k. inspektorat podatkowy w Grybowie w wysokości powyższej podanej, jest na faktycznych danych opartem, słusznem i sprawiedliwym.

Z mej strony oświadczam, że tę sprawę seryo poważnie traktuję, że wszystkie księgi rachunkowe należycie prowadzone do dyspozycji badającego oдам i na przeprowadzenie każdego rodzaju dowodów, mogących rzeczywisty mój czysty dochód wykazać, naprzód się zgadzam, bo chciałybyśmy przeciw dowiedzieć, na jakich podstawach faktycznych opart c. k. inspektorat podatkowy w Grybowie obliczenie mego czystego dochodu, jakie faktyczne rzeczywiste dane posłużyły mu do tego obliczenia i jakim cudem wynalazł u mnie dochód czysty, którego ja nie miałem i nie mam.

Na wypadek, gdyby ktokolwiek tego zadania za wynagrodzeniem przemienie powyższe oznaczone się podjął i mnie udowodnił i wykazał, że obliczenie mego czystego dochodu przez c. k. inspektorat podatkowy w Grybowie jest na faktycznych danych oparte, jest słuszne i sprawiedliwe, zobowiązuje się solennie dać sumę 15.000 kor. na rzecz utworzonej się mającej fundacyi imienia p. Witolda Mora Korytowskiego, c. k. ministra skarbu i posła do Rady państwa z miast Podgórze i Wieliczki. a to w odwód uznania, że się Mu, jako wiceprezydentowi c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej we Lwowie, udało przez czas tego swego urzędowania wyszkolić, wyszkazać i wychować tak sprawiedliwych urzędników skarbowych, jak p. Truszkiewicz, inspektor podatkowy w Grybowie — a p. burmistrzów miast Podgórze i Wieliczki i prezesa Towarzystwa ochrony prawnej podatników poproszę w tym wypadku na kuratorów tej przezemnie utworzonej się mającej fundacyi z tem, żeby oznaczyli, na jaki cel i w jaki sposób fundacya ta użyta być ma, ażeby najlepiej odpowiedziała swemu przeznaczeniu.

Własnoręcznym moim podpisem stwierdzam, że przyjętym na siebie powyższe zobowiązania summiennie i ściśle dopełnię (3093 2 3)

Kasna Dolna, dnia 15 lipca 1907.

Włodzimierz Kodrębski

c. i k. rotmistrz i właściciel dóbr.

Wszelch nauk lekarskich

Dr Mieczysław Nartowski

mieszka obecnie 2370 6 6

przy ulicy Wiśnej L. 9.

Ordynuje od 3 do 4 po południu.

Dra Ebersa pensjonat hydropatyczny w Krynicy

otwarty, jak dawniej,

w willach: „Flory” i „Warszawskiej”.

Nowość: Kąpiele elektryczne 4-komorowe

i Radum. (2-854 7 24)

Dr Wilhelm Zathey

po kulkule, stud. w szpitalach i klinikach w Krakowie, Berlinie, Paryżu, ordynuje w chorobach wewnętrznych i nerwowych w Krynicy, willa Utana.

Francensbad. Dr. Bernard Engländer

IGNACY SOBOLEWSKI Magazyn Towarów Bławatnych Towar doborowy. Ceny umiarkowane.

w Krakowie, przy ul. Grodzkiej 1. 3. i gotowej Konfekcji damskiej, oraz Pracownia sukien pod fachowym zarządem. UWAGA: Magazyn w niedziele i święta zamknięty.

Teatr Rozmaitości w Parku krakowskim

Program ważny od 16-31 lipca:

Katy Seeth, śpiewaczka.
Powell & Powell, produkcje siły na ramionach.
Hombert & Renard, muzykal. komed.
Oblaro Scuro, akt żongl.
Mdm. Czita, wirtuozka na skrzypcach, Romanse & Gavotte z op. Mignon przez Gounoda & Sarasate.
The Georgijs (Amer.), eksces. akrobatka.
Ludwik Telheim, mod. kupiecista.
New Yorkski, kwartet śpiewaczy (nadm. wczajny).

Restauracja renomowana.
Po przedstawieniu koncert orkiestry własnej do godz. 1 w nocy. 2618 72 0

ZAKŁAD WODOLECZNICZY I SANATORIUM

Dra Kupczyka, spec. chor. nerw., Kraków, Szulskiego 11.
2706 20 20

Księga zdrowia.

Prospektu ilustrowanego dostarcza bezpłatnie 2722 12 25
Księgarnia Polska we Lwowie.

W Pradniku Białym

przy Krakowie fabryka garbarnia z urządzeniem maszynami, budynkami fabrycznymi i mieszkalnym budynkiem piętrowym (budynki mogą być użyte i na inną fabrykę) do sprzedania lub wynajęcia w całości lub osobno dom mieszkalny i ogród, z ogrodem garbarni. Wiadomość w p. Stawieńskiego w Krakowie, przy ul. Sobieskiego 1. 5, między godz. 2-4. 2752 6 6

Fabryka korków

poszukuje zdolnego agenta dla Krakowa i okolicy. Dochód dobry zapewniony. Zgłoszenia pod l. 750 poste restante **Kraków.** 3100 2 3

Galerya obrazów

zapowiedziana przez dzienniki nadeszła do Publicznej Hali aukcyjnej we Lwowie. 2749 5 5

Potrzebny

zdolny płatniczy z kaucją 600 K, katolik, mówiący po polsku i niemiecku, z żoną, zdolną kucharką, do samodzielnego prowadzenia lepszej restauracji od 1 sierpnia b. r.
Zgłoszenia zaraz pod l. 401 poste restante **Żywiec.** 2696 10 15

Motorcykl

Marki Puch 3 1/2, H. P. mało używany z lekkim koszykowym wózkiem i przyborami, znakomicie funkcjonujący na 550 koron do sprzedania. Zgłoszenia przyjmują: skład rowerów p. Weissmana ul. Szwajcarska. 2798 5 5

Koncypięta

poszukuje zaraz adwokat Dr Zapala w Gorlicach. 3021 4 5

Zdolny

Elektromonter i ślusarz do obsługi motorów i światła elektrycznego, poszukuje posady. Zgłoszenia pod: „Monter“ poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu inseratowego. 3060 4 4

Potrzebuję rutynowanej panny

z wykształceniem do handlu maki i innych towarów spożywczych. Płaca według zdolności i porozumienia się. Zgłoszenia z załączeniem odpisów świadectw pożądane. Zygmunta Popper w Bochni. 2988 3 3

Panna

w średnim wieku z najdłuższymi zatrudnieniami. Również potrzebny praktykant zaraz. — Chrześcijański zakład zegarmistrzowski K. Zdechickiewicz, ul. Sławkowska 24. (Dom X. Marków). 3056 5 3

Wina węgierskie

Bezcłunka 4 1/2 l. opłatnie, białego lub czerwonego przyjemnego, smacznego z poręczeniem, naturalnego z 1906 r. 1 80 złr. i 1902 z 2 złr., z 1897 r. 2 30 złr., z 1890 r. 2 75 złr. leżni-czego z 1879 r. dobrego 4 90 złr. Przy większym odbiorze taniej. L. Alneu, Versecz 8 Węgry. 2989 4 10

Robotnicy

znajdą stałe popłatne zajęcia za wynagrodzeniem 3 K. dziennie (płaca akordowa stosunkowo większa) w hoeszowskiej fabryce portland cementu w Hoeszowie (Śląsk austr.). 2961 6 6

Egzaminowana położna

przyjechała z Warszawy i rozpoczęła swą praktykę w Podgórzu, ul. Lwowska 1. 36. Poleca się jako zdolna i praktyczna акушерка. A. P. 2993 4 4

Pożyczki

załatwia za kondykt i bez kondyktu dla PP. urzędników, oficerów w ogólności, profesorów, wieloletniego doświadczenia, nauczycieli, notariuszy, lekarzy, adwokatów i aptekarzy. Reprezentacja, Beamten-Verzinsung w Lwowie, ul. Kopernika 1. 28. 3037 3 13

Masło

naturalne, co dzień świeże, wysyła w 6-cio kilowgramach franko do każdej stacji pocztowej za pobraniem po cenie 4 złr. 96 ct. Józef Konstanty Żarnas, Szepes-ófalva, Węgry. 2532 20 20

Księgarnia G. Gebethnera i Spółki w Krakowie

poleca nowe wydawnictwa własne i komisowe:

Bolesław Tuceł W. Ada, komedia zbawienia w 3 aktach a 4 odsłonach Koron 2 50
Caro Leopold. Studya społeczne 10—
Chwał-Czyński Gustaw. Bez wyjścia. Sztuka w 3 aktach z życia mieszczańskiego 2 50
Clère J. Poudgrecznik zapasnicztwa (walka francuska) przekład z francuskiego. Ze 111 rysunkami 1 60
Czyżewski Tytus. Śmierć Fauna. Obrazek 1 50
Duill de Saint-Projet. Apologia naukowa wiary chrześcijańskiej. Przekład z francuskiego ks. Biskupa H. P. Kossowskiego. Poprzedzony słowem wstępem J.E. ks. Michała Nowodworskiego, Biskupa plockiego. Wydanie drugie 4—
Gadowski Walenty ks. Dzieje biblijne w skróceniu dla dzieci katol. —50
Gebert Bronisław. Księstwo Warszawskie. (W setną rocznicę utworzenia) z 18 rycinami i mapką Księstwa Warszawskiego. (Bibl. Macierzy Nr 37) —50
Grabowski Tad. Orzeszkowa. W 40-letni jubileusz jej pracy literackiej; (szkice i rozprawy z piśmiennictw słowiańskich III) —80
Jadwiga z Łobzowa. Moja książka! Dzieciom polskim —30
Jeż Mateusz ks. Ostatek fratres! Rozmyślenia i modlitwy najpotrzeb. W opr. —50
Jędrzejewicz Janusz. Poezye 1 20
Konopnicka Marya. Prometeusz i Syzyf 1 20
Koskowskie Bolesław. Niebezpieczeństwo niemieckie 1—
Lubecki Kaz. Sanktuaria maryjańskie w Ziemi świętej. Z 17 widokami. (Ze wspomnień o Ziemi świętej) 1—
Lukasiewicz J. A. ks. Książka Wincenty, powieść współczesna —80
Ocalony, powieść współczesna —80
Malinowski Mikołaj. Księga wspomnień, wydał Józef Tretiak. (Źródła do dziejów Polski porzobiorowych III) 3—
Na nową szkołę. Książka zbiorowa, zawierająca utwory: Wł. Bukowińskiego. — G. Daniłowskiego. — W. Feldmana. — B. Gorczyńskiego. — W. Grubińskiego. — J. Kasprzowicza. — M. Konopnickiej. — J. Le-mańskiego. — E. Leszczyńskiego. — J. Morzyckiej. — T. Micinińskiego. — E. Milewskiego. — B. Ostrowskiej. — W. Orkana. — B. Prusa. — S. Przybyszewskiego. — K. Romina. — W. Sieroszewskiego. — L. Staffa. — A. Szecha. — S. Witkiewicza. — S. Wyp-spiańskiego. — S. Żeromskiego i innych 2 50
Nalepiński Tad. On idzie! Rzecz o królu-duchu Rosji 3—
Osada Stanisław. Historia Związku Narodu Polskiego i rozwój ru-chu narodowego polskiego w Ameryce północnej 4—
Liga narodowa a Polacy w Ameryce 1—
Sześć odczytów. O stronnictwie demokratyczno-narodowym i lidze narodowej 2—
Ostaszewski-Barański K. Z krajów prawa, wolności i pracy. Ilustro-wane zapiski z Belgii 3—
Otchłanie Wielickie. Z 20 kolorowymi ilustracjami znakomitych pol-skich artystów, oraz 25 rycinami według starych sztychów. W ozdo-bnej oprawie 10—
Poezi współcześni francuscy. Wybór poezji. Przekład Kaz. Ry-chłowskiego 3—
Poraska Marya. Na jawie i we śnie 4—
Stuński Artur. Mickiewicz jako polityk 4—
Stanisławski W. Szare kartki, poezje 2 50
Stęcki J. Zasady ogólne ekonomii społecznej. Wydanie 2-gie prze-jrzané i powiększone 1 60
Stereotypia. Podręcznik dla drukarzy i stereotypów. Z 40 rysunkami 2—
Strumiński Jerzy. Z etapu. Notatki z czasów pierwszej Dumi —80
Uromski H. dr. Z Krakowa. Wnioski... —60
Wiek XIX. Sto lat myśli polskiej. Zyciorysy, streszczenia, wyjątki. Pod red. B. Chlebowskiego, Ig. Chrzanowskiego, H. Gallego, G. Korbuta, St. Krzemieńskiego, Tom II. Wypisy Nr 143—273. K 4 80. W opr. 6 50
Wodecki Wacław. Z głębi ojczyzny 2—
Wojakiewicz Marian. Wolne myśli, wolne żale. Poezye II 2 50
Wolski Wacław. Ballady tatrzańskie. Serya trzecia 1 20
Powieść tajemna, poezje, serya II 3—
Wyspiański Stanisław. Powrót Odysa, dramat w 3 aktach 4—
Do nabycia we wszystkich księgarniach. 2705 3 3

Motorów Ursus

najznakomitszych i najtańszych współcze-snych motorów do opalania surową ropą, dostarcza na spłaty i pod gwarancją

Generalne Zastępstwo 2579 5 10
Biuro techniczne „UNIVERSUM“, Kraków, Podwale 13.

Lubień

Zakład zdrojowo-kapielowy i hydropatyczny w pobliżu Lwowa.

Najsilniejsze wody siarczane w Europie, leczą ze znakomitą skutecznością: Gościec czyli reuma-tizm stawowy jakoteż mięśniowy, Dnie (artretyzm), Wypociny zapalne tak dawne jakoteż reumatyczne, Obrzęki po złamaniach iwichnięciach, Choroby nerwowe jak: nerwobole (ischias), niedowłady i porażenia, żółty szczególnie zapalenie stawów i okostnej nie do sforsowania; choroby kobiece szczególnie białe upławy, choroby skórne, kłó w późniejszych stadiach po nadużyciu ropy. — Pora kąpielowa trwa od 10 maja do końca września, jest podzielona na trzy sezony. — Środki lecznicze w Lubieniu: kąpiele siarczane, kąpiele borowinowe, kąpiele z CO₂ a la Neuheim, kąpiele giliwowe, masaż, elektryka, dyeta i gimnastyka, a dla letników kąpiele rzeczne w Wereszycy. — Zakład posiada centralnie ogrzane łazienki i opalone mieszkanie. — Cena mieszk.: od 1 K 20 do 4 K 60 h dziennie, kąpiele od 1 K 20 do 1 K 60 h, a borowinowe po 3 K. — Dla biednych w I i III sezonie znaczne upusty. — Zakład i park elektrycznie oświetlony. — W miejscu dwóch lekarzy, apteka, stacja kolejowa, poczta, telegraf i połączenia telefoniczne. — W zakładzie dobra i niedroga restauracja.

Wszelkich objaśnień udziela odwrotną pocztą Dyrekcja zakładu ką-pielowego. — Lekarz zakładowy Dr Ksawery Obmiński. 1856 9 10

Rządowo uprawniona

fabryka wód mineral. sztucz. i specjalnych leczniczych pod firmą

K. RZĄCA I CHMURSKI W KRAKOWIE

przy ul. św. Gertrudy pod Nr. 4

wyrabia pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecane przez toż Tow. wody mineralne sztuczne

odpowiadające składem chemicznym wodom: BILIŃSKIEJ, OESSHÜBLERSKIEJ, SEL-TERSKEJ, VICHY, MARYENBADZKIEJ, HOMBURG, KISSINGEN, tudzież

specjalne lecznicze 1992 57 0

jak: litowa, bromowa, jodowa, żelazista, kwaśna, oraz wody lecznicze **normalne** z przepisu Prof. Jaworskiego.

Sprzedaż częstkowa w aptekach i drogueryach. — Cenniki na żądanie franco.

Kraków, Gołębia 5.

W prywatnym Liceum żeńskim z prawem publiczności Heleny Kaplińskiej

wpis uczennic dochodzących i internistek rozpocznie się dnia 5 czerwca. Egzamina wstępne, przedwakacyjne odbywać się będą w dniach 24 i 25 czerwca. — Bliższych informacji udziela Dyrekcja liceum od 10—12 i od 3—4. 2338 9 0

Herbatę rosyjską

Od dawna dawną z swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą

zbiórka majowego, poleca handel 54 100

W. ADAMOWICZA w Brodach na pograniczu rosyjskiem

1 funt „Familijskiej“ bardzo dobrej złr. 1 40
1 funt „Mejange de Moskou“ w oryg. opak., najlepszej 3 50
1 funt „Imperial“ cesarskiej, w oryginalnym opakowaniu 3 50
1 funt „Okruchoy“, z najlepszych herbat kwiatowych 1 20
Kawa Ceylon palona gorącym powietrzem 1/2 kg. złr. 0 80 1 10
Baliol woliński 1 kilo złr. 3 20

100 tysięcy

bieżących metrów siatek drucianych do oparkania zakontaktowaliśmy na sezon bieżący. — Dostarczamy siatek i wszelkich do nich przyborów już od 45 hal za metr bieżący. — Cenniki odwrotnie. 2589 6 0

Biuro Techniczne Uniwersum, Kraków, Podwale 13.

„Austro-Americana“

Generalna agencja dla Galicji i Bukowiny, oraz za-stępstwo austr. i p. n. Lloyd

GOLDLUST i SKA

Kraków, ul. Lubicz 1. 7.

Regularna i bezpośrednia komunikacja z Au-strią do Ameryki, Kanady i t. d.

Trzymajmy się zasady: „swoją do swego“.

„Kto wiec chce jechać, niech się uda tylko do firmy krajowej: Generalna Agencja dla Galicji i Bukowiny i sprzedaż kart okrętowych

Goldlust i Ska

Kraków, ul. Lubicz 7, naprzeciw dworca kolejowego;

Lwów, ulica Na Błonie 1. 2 — Czerniowce, Brody, Nadbrzeże. Podwólczyńska, Szczakowa, oraz wszystkie prowincjonalne agencje. 2846 28 0

Zakład pogrzebowy JANA WOLNEGO

przy ul. św. Tomasza 1. 4, też przy placu Szczepańskim, Filia: ulica Kopernika 1. 6. — Telefon Nr 331.

Zakład podejmuje się urządzeń pogrzebowych, oraz sprowadzania zwłok ze wszystkich krajów europejskich. 2921 17 0

ŻEGIESTÓW

Najsilniejsza szczawa żelazista: — kąpiele mineralne — gazowo-wodne boro-winowe, hydropatyczne i rzeczne w Popradzie. W bieżącym roku zaprowadzono kanalizację, wodociąg i elektryczne oświetlenie. Przerobiono łazienki, — do-budowano 2 wille o 125 pokojach. Okolica należy do najwspanialszych na Pod-karpaciu. Lekarz zdrojowy: Dr Tymoteusz Piotrowski. Woda żegiestowska do nabycia we większych składach, oraz w zakładzie (40 flaszek 15 K) Trzy sezony: I. od 20 maja do 30 czerwca; II. od 30 czerwca do 1 września; III. od 1 września do 30 września. W sezonie pierwszym i trzecim ceny kąpiele, oraz mieszkali o 30% niższe. 1487 20 20

„NASZ KRAJ“

NAJWIĘKSZY TYGODNIK LITERACKO-ARTYSTYCZNY W POLSCE. DRUGI ROK WYDAWNICTWA.

Zeszyt objętości przeszło 48 stron druku, zdobi kilkadziesiąt ilustracji.

„NASZ KRAJ“

„drukuje obecnie sensacyjną, przez cenzurę zakazaną sztukę Zygmunta Kaweckiego p. t.

„SZKOŁA“

w silny sposób poddający krytyce obecny system szkolnictwa galicyjskiego.

„NASZ KRAJ“

rozpoczął drukować oryginalną, nigdzie dotąd nie drukowaną powieść z manuskryptu MICHAŁA CZAYKOWSKIEGO (SADYKA PASZY) — pod tytułem

„RODZINA GILÓW“

Prenumerata roczna K 20, półr. 10, kwart. 5 z przesyłką poczt. Zeszyt 40 h. — Adres Redakcji i Administracji: Lwów, Piekarska 32.

ZESZYTY OKAZOWE ROZSYŁA SIĘ NA ŻĄDANIE.

1991 9 0

TANIE i OZDOBNE OGRODZENIA

HUTTER i SCHRANTZ, TOWARZ. AKCYJNE, WIEDEN I PRAGA

Pierwsze austr. węg. ces. i król. wyłącznie uprzyw. fabryki wyrobów siatkowych. Cenniki i kosztorysy wysyła darmo i opłatnie zastępstwo dla Galicji firma

D. KURZMANN, Kraków, Mostowa 12.

Polecamy ogrodzenia siatkowe, druciane lub sztachetowe kute, bramy siatkowe lub kute, pawilony, altany, werandy, okna, konstrukcje dachowe, ganki, siat-kowe ochrony do drzwi i okien i t. p. w zakres wchodzące przedmioty. Jako specjalności dostarczamy tania siatki druciane, cynkowanej atosownej do ogrodzeń placów do gry „Lawn Tennis“, ogrodów, łąk, lasów i t. p. 1491 16 0

Zawiadomienie!

Od 6-go lipca br. adres zmienio-ny. Obecnie ul. **Karmelicka róg Baterego 1. 37. II. piętro**

Kamienie Syberyjskie i Uralskie

dla wszelkiej biżuterii a mianowicie

Chryzolit, topazy różowe, złote i hy-acyatowe, ametysty, beryl, akwamary-ny, turmaliny o pięknych barwach, fe-nakity, rubiny, aleksandryty, smaragdy, szafir, chalcedony, almandyny, kielec-cowe i chryzopazy (kamienie szczęścia), oraz kamienie do kontuszów i karabeli. Kamienie chętnie się pokazują bez obo-wiązku kupna. 3010 4 6

Uwaga!!

Londyn, Paryż i Petersburg wyrabiają z kilkunastu różnorodnych kamieni Syberyjskich i Uralskich prześliczną bi-żuterię tem samem i w tych tylko mia-stach jubilerzy i jednocześnie i minera-lodzy mogą sądzić o rzeczywistej war-tości i znać się na Syberyjskich i Ural-skich kamieniach.

Brylanty i perły przeszły miarę cen i nie jednego w tych czasach zbankro-t. Biżuteria może być tak piękna z kamie-ni Syberyjskich i Uralskich, iż bez napy-chania kieszeni, chętnym dużych zy-sków za brylanty i perły, najzupełniej obyć się można.

Proszę korzystać ze sposobności.

Herbatę z Rączką pije, Kto oszczędnie żyje.

1762 13 0

PALARNIA KAWY

poleca częściowo i hurtownie wyborowe garunki Kawy palonej

najnowszym i najlepszym spo-sobem za pomocą „gorącego powietrza“ po cenach najniższych.

M. JAWORNICKI 1988 105 0

PENSYONAT UKRAINA

Kraków, ul. Karmelicka 40.

poleca pokoje amebowane z całonocnym utrzy-maniem na czas dłuższy i krótszy. — Łazienka w domu. — Tamże wydaje się obiady i kola-cye na miejscu i na miasto. 1608 30 0

Zdolna buchalterka

oraz korespondentka dla języków polsko-niemieckiego znajdzie natychmiast po-sadę.

Tylko zgłoszenia z kilkuletnią praktyką uwzględnione będą.

Zgłoszenia listowne pod W. H. 100, poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu inseratowego. 3095 3 3

Pomocnik młody

znajdzie zaraz umieszczenie w handlu korennym i delikatnych „Pod Palmą“ **Kazimierza Szeissera** w Stani-sławowie. Pierwszeństwo mają dobrze obznajomieni bufetowcy. 3058 2 3

Uczeń

z ukończoną czwartą kl. gimn. (bez względu na otrzymane pośpi) znajdzie umieszczenie w Drogueryi w **Oświęcimiu**. Tamże po-trzebna Kasa kontrolna używana. 3067 3 3

Faetony półkryte nowe

i wózki resorowe (Landschutter), do sprzedania w Zakładzie lakierniczym 3076 4 6

Stefana Mudrego

Kraków, ul. Franciszkańska 4.

Posady

administratorska, inkasenta, zarządcy przedsiębiorstwa i t. p. poszukuje męż-czyzna z dobrymi świadectwami. Ewentualnie może złożyć kandyd. Zaskawie zgłoszenia pod E. L. K. poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu inseratowego **naidalej do dnia 1 sier-nia b. r.** 3089 3 6

Pomocnik handlowy

z działu korennego zdolny bufetowy, poszuku-je posady zaraz. Zgłoszenia pod: **A. Z.** poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu Inse-ra-towego. 3098 3 3

Dwa rowery damskie

mało używane marki „PUCH“ tanio do naby-cia w zakładzie mechanicznym **Stanisława Leśniakowskiego** Bracka 1. 5 w Krakowie 3103 3 3

Poszukuję

3—4 pokoi

ile możliwości na parterze w bliskości dworca, stosowny na skład towarów resp. spichlerz. Zgłoszenia tylko listo-wne pod „3028“ przyjmują Admini-stracja „N. Reformy“ 3038 2 2

TATRY

Przewodnik po Tatrach
Cz. I. K 3.
Mapa Tatr Zachodnich z mapą Tatr Bielskich (1:75.000) K 150.
Mapa Tatr Wysokich (1:50.000) K 2.
Wydawnictwo Księgarni Polskiej we Lwowie.

Do egzaminów wstępnych
do szkół średnich przygotowuje nauczycielka gimnazjalna. Adres ul. Lenartowicza 1. 4. parter. Zgłoszenia między godziną 1—3 popoł. 3116 1 3

Prawnik
z egzaminem sądowym, z kilkoletnią praktyką notaryalną i jednoroczną adwokacką, poszukuje posady kandydata notaryalnego. Zgłoszenia: S. T. poste restante Brzesko. 3113 1 3

Na świeże powietrze
(w uroczaj miejscowości) przyjmę 2 panów lub studentów. Zgłoszenia K. W. poste restante Czarny Dunajec (za okazaniem kwitu inzeratowego „N. Reforma”). 3117 1 3

Praktykant
znajdzie umieszczenie w handlu korzennym delikatesów i win **Wiktora Olekowskiego** w Nowym Sączu. Zamiejscowi mają pierwszeństwo. 3110 1 3

Reprezentacja
doino-austriackiego krajowego zakładu ubezpieczeń
na życie, renty, wyposażenie, od wypadku i t. d.

F. Morawetz
ul. Krowoderska 1. 44,
udziela wszelkich dotyczących informacji. 3123 1 2
Przyjmie zdolnych agentów.

Kto ma majątek ziemski, las lub przedsiębiorstwo przemysłowe na sprzedaż, lub pragnie takie nabyć, niech prześle opis. Posażności ziemskie wystawione na publiczną licytację, reguluje się na własny rachunek. 3106 1 6
Bank kupna i sprzedaży Tom. Lewandowskiego w Poznaniu. ul. Półwiejska 32.

Uczeń
c. k. szkoły przemysłowej z ukończonym wydziałem mechaniki znajdzie miejsce w moim biurze technicznym. Pierwszeństwo mają Ci, którzy mają praktykę w mniejszych robotach geodezyjnych. Zgłoszenia: **Roman Bachowski**, inżynier, **Wolanka**, obok Borysławia. 3119 1 3

Buchalter
rutynowany, zdolny bilansista, poszukiwany dla fabryki firmy
Stanisław Gurgul
w Jarosławiu. 3111 1 3

Zastępcy
w każdej miejscowości poszukiwani do rozpowszechniania artykułów nowych, bardzo kupownych. Zgłoszenia **J. Rembacz**, Lwów, Sapiehy 19, dom handlowy. Marka na odpowiedź. 3109 1 7

Srebrny zegarek remontoar
urządzenie cechowane.
zr. 3 zr. 5

Dla mężczyzn, pan i chłopców
Ze zwykłą kopertą 3—
Z podwójną kopertą 4—
Z 3 monetał kopertami 5—
Płaskie zegarki stalowe 3-50
Płaskie ze złota Plaque 5—
Oryginalne Omega 8-50
14 karat. złote zegarki od 9—
14 karat. złote tancerzki 10—
14 karat. złote pierścienie 2—
Srebrne tancerzki panczerowe 1—
8 letnie pisemne poręczenie.
Za niestosowne zwrot pieniędzy. Wy-
syłka za zaliczką.
Skład zegarków szwajcarskich
MAX BÖHNEL
zegarmistrz,
Wiedeń, IV. Margarethenstr. 27. Tel. 3528.
Załad mego cennika z 2000 odbitek
za darmo, opłaconego. 137 38 0

Pod oziminy jest czysta
Mączka żużlowa Thomasa ★
najlepszym i najrentowniejszym
nawozem fosforowym.
Ostrzega się przed towarem bezwartościowym.

Pod gwarancją czystą mączkę żużlową Thomasa w workach zaopatrzonych w plombę i znak ochronny, dostarczają:
Fabryki fosfatów Thomasa st. z ogr. por. Berlin W.
Generalny reprezentant
JÓZEF KARRACH
Lwów, Kościuszki 18.
3034 1 12

NIGRIN

Najlepszy krem na obuwie
nadaje bardzo piękny połysk i sprawia, że skóra jest mocną. Nigrynę z punktu zdrowotnego należy polecić jak najlepiej, gdyż nigryna nawet przy stałym używaniu przepuszcza powietrze przez skórę, a więc nie przeszkadza w ziewaniu nogi.
St. Fernolendt, Wiedeń, c. i k. dostawca dworny.
Wszędzie do nabycia. 2539 6 0

P. T.
Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić, że z dniem 1-go maja 1907 objąłem handel dotychczas prowadzony pod firmą **Andrzej Schultz** w Krakowie, Rynek główny Nr 32 i takowy nadal pod własną firmą **Stefan Porębski** prowadzić będę. Polecam się łaskawym względom i poparciu **P. T. Publiczności**
Stefan Porębski
Kraków, Rynek gł. 32, dawniej Andrzej Schultz.
W niedzielę i święta handel zamknięty.
2492 8 0

Poszukuje
starych skrzypców
z dobrym głosem. Listy **Gowin** poste restante Kraków. 3118 1 2

Na czas upałów letnich!
Syfony i kapsle „Sparklets”
francuskie aparaty do natychmiastowego sporządzenia wszelkiego rodzaju musujących napojów.
— odośnie prospektu i opisy darmo. —
Aparaty do rob. wody sod. Maszynki do robienia lodów.
Polecają
Reim i Spółka
Rynek, Kraków, Linia A-B. 2831 2 2

W wielkim wyborze
Perfumy francuskie,
Mydła francuskie i krajowe,
Woda kolońska oryginalna,
Wody do ust,
Pasty do zębów,
Ocety i wody toaletowe,
Gąbki i rękawiczki do mycia,
Lustra toaletowe i Grzebienie.
polecają po cenach niskich
Porebski & Zimlner
Kraków, Rynek gł. L. 8.

Kawaler starszy, z rocznym dochodem stałym 2000 kor. i własnym kapitałem, dla braku znajomości, tą drogą pragnie się poznać ze starszą panną, ładną skromną z odpowiednim posagiem. Zgłoszenia pod **A. D. 25**, poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inzeratowego. 3115 1 3

MERAN
Pensjonat Mignon
właściciel **Em. Kweton**
(przedtem **Drowa M. Dobrowolska**),
poleca piękne południowe pokoje z balkonami. Łazienki i wszelkie wygody. Kuchnia francusko-polska. Ceny umiarkowane. Wszelkich wyjaśnień udziela w języku polskim właściciel pensjonatu.
3121 1 3
Em. Kweton

K. ZIELIŃSKI
OPTYK I MECHANIK, Kraków, A-B 39.

— poleca obficie zaopatrzony magazyn wyrobów optycznych i mechanicznych — oraz pracownię mechaniczną.
Przyjmuje wszelkich systemów maszyn do pisania do naprawy lub czyszczenia, gramofony i t. p., urządzeń elektrycznych i telefonów.
Wszelkie zamówienia lub naprawy wykonuje bezwzględnie; z prowiniey wysyła odwrotną pocztą. 2871 53 0
Posiada własną szlifiernię szkła optycznych, każde zatem zamówienie na okulary lub binokle ze szkłami kombinowanymi, wykonuje w przeciągu 24 godzin
Poleca najnowszy system binokle pryzmowe.

FIGULEK PRZECZYSZCZAJĄCYCH D-CAUVIN'A
Środek popularny od dłuższego czasu, ekonomiczny, łatwy do użycia. Czyszczy krew, daje się zastosować prawie we wszystkich chorobach chronicznych jakoto: liszaje, reumatyzm, przestarczałe katary, dreszcze, zatkania, zanik pokarmu u kobiet, gruczoły, osłabienie nerwów, brak apetytu, w wszelkich zapaleniach, mdłościach, anemii, złym trawieniu i powolnym funkcjonowaniu żołądka.
FIGULEKI CAUVIN są do nabycia we wszystkich większych aptekach i aptekach, w **PARYŻU**:
Faubourg Saint-Denis, 147

Filia c. k. uprzyw. galic.
akcyjnego Banku hipotecznego
w Krakowie
przyjmuje wkładki

na
Asygnacje kasowe
oprocentowane
4 1/0
po **4 2/0**
z 30-dniowym wypowiedzeniem.
3022 3 3

Sprzedaż pism
miejscowych i zamiejscowych od 7 rano do 9 wieczór w naszych filiach na straganach: Mały Rynek naprzeciw apteki pod Barankiem i Wolnica i w Kiosku rog ul. Dietla i Krakowskiej. Gł. Agencja Dzienników i Ogłoszeń J. Hopasa i A. Salomonowej w Krakowie. 2063 29 0

Rower
doskonały, prawie nowy sprzedawany tanio **Barczyński, Podgórze, ul. Wandy 3, I p.** 3069 2 3

JADWIGI z ŁOBZOWA
wyszły z druku następujące książki
dla ludu i młodzieży
1) „Moja książka”, cena 30 hal.
2) „Przeczytam kilka gawęd z dawnych lat”, cena 30 hal.
3) „Pójdę na jarmark”, cena 30 hal. — 2814 3 3
4) „Tadeusz Rejtan”, cena 50 hal.
Skład główny w księgarni **G. Gebethnera i Sp.** w Krakowie.

Canada kosiarki „NOXON”
wyrób pierwszorzędny.
Wiązacz snopów
Żniwiarka
Kosiarka do trawy
Ph. Mayfarth i Ska w Wiedniu, III
fabryki maszyn i odlewanie żelaza. 750 10 10
Frankfurt n. M., Berlin, Paryż. — Ilustrowane cenniki za darmo, franko.

WŁOSY
na pewno odrastają przy użyciu **JOHN CRAVEN-BURLEIGHA HAIR GROWER**. U tysięcy ludzi to poskutkowało. Jeżeli P. jest łysym lub wypadają P. włosy, to proszę natychmiast zająć bezpłatnie próbki. — W liście proszę dołączyć markami 20 h. na porto i opakowanie. — Proszę nie zaniedbać tej sposobności, która się nie przedkłada. — Listy proszę nadsyłać do **WILIANA SCOTTA**, Wiedeń, I 860, Adlergasse, 7. 2857 3 7

Nowe światło gazowe!
Każdy dom, mieszkanie, jak i instytucje, może sobie tanim kosztem urządzić własne światło. — Wykluczona eksplozja, jakoteż i zatrucie gazem. Tanie, godzina za 1 palnik o sile 100 świec kosztuje 1/4 hal. Nie wymaga fachowej obsługi, każdy w godzinie obznajomi się z urządzeniem i puszczeniem w ruch aparatu, instalacja jak gaz. — Światło to świeci się hermetycznie, jak elektryka. 1824 18 20
Aparat w ruchu i do oglądnięcia
w **Publicznej Hali Aukcyjnej w Pasażu Mikolascha we Lwowie**
gdzie udziela się wszelkich wyjaśnień.
Aparatem tym będzie oświetlona wystawa lekarsko-hygieniczna we Lwowie.

Bank ziemski w Łańcucie
Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką
przyjmuje wkładki na rachunek bieżący, poczynsz od 100 koron wyżej i opłaca od złożonych pieniędzy
5%
z półrocznym oprocentowaniem. — Z rachunku bieżącego Bank wypłaca:
Bez wypowiedzenia do kwoty 500 koron
za 8-dniowym wypowiedzeniem do 1.000 „
za 14 „ „ 3.000 „
za 30 „ „ 5.000 „
za 60 „ „ 10.000 „
Na złożoną gotówkę w rachunku bieżącym wydaje Bank na żądanie odpowiednie książeczki wkładowe.
Podatek rentowy od złożonych pieniędzy opłaca Bank z własnych funduszy.
Bank urzęduje codziennie od godziny 9 do 12 przed i od 4 do 7 po południu z wyjątkiem niedziel i świąt rzymsko-katol.
Dla zaoszczędzenia opłaty pocztowej, zamiejscowym dostarcza Bank czeków pocztowej Kasy oszczędności.
3029 2 3
Dyrekega

W 6 dniach do Ameryki.
Przeprawa pasażerów do
Kanady i Argentyny
Żądać pouczenia. Korespondentka wystarczy.
FALCK & COMP.
HAMBURG, RABOISEN 30. n. r.
Korespondencja we wszystkich językach.

